

LATVIJAS NACIONĀLĀS FRONTES UN APGĀDA "VIEDA" INFORMATĪVAIS BILETENS

www.latvians.lv/nmln

Latvieti, lasi pats un dod lasīt arī citiem!

Latvijas Nacionālā fronte aicina visus latviešus katru dienu pulksten 12.00 raidīt stingru pavēli domās, bet bez naida jūtām sirdī:
"Latviešu tautas ienaidnieki! Brauciet mājās! Pašmāju glēvuļi, vārguļi un nodevēji, paejet malā!"

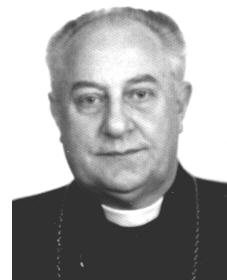
CILVĒKS NEDRĪKST VĒRSTIES PRET DABU

Cilvēki, kuri nodarbojas ar homoseksuālajām ne-krietnībām, savu domāšanu ir degradējuši tik tālu, ka vairs nespēj atšķirt labo no ļaunā. Tādēļ tādi iz-virtuļi nedrīkst kalpot baznīcā, jo viņi savai draudzei maizes vietā dod akmeni. Tas ir sātanisms! Ro-mas katoļu baznīca ir sākusī loti enerģiski novērst pedofilijas un pederastijas skandālus. Latvijas Naci-onālā fronte ir sūtījusi vēstules par šo tēmu Jānim Pāvilam II. Ar šīm vēstulēm lasītāji varēja iepazīties iepriekšējā laikraksta numurā. Pret homoseksuālis-ma izplatību konsekventi iestājas arī Latvijā dzīvojošais Romas katoļu baznīcas kardināls Jānis Pujats. Savu nostāju viņš ir apliecinājis arī grāmatā "Ho-moseksuālisms - cilvēces negods un posts". Jānis Pu-jats izskaidro, ka homoseksuālisms ir grēks, jo tas kaitē dzīvības attīstībai. Tieši tāpēc tas ir pretdie-višķs, tātad sātanisks. Novirzes no normas nevar pa-darit par Dabas likumiem un attīstīt, jo sāda rīcība atriebjas pašiem Dabas likumu ignorētajiem.

INTERVIJA ► 5. lpp.

PRET LAUNUMU IR JĀCĪNĀS AKTĪVI!

Andrejs Kavacis ir garīdznieks, kuram piemīt skaidrs prāts un taisnības izjūta. Ar savu darbu viņš ir piedalījies arī grāmatas "Homoseksuālisms - cilvēces ne-gods un posts" veidošanā. Arhi-biskapa Jāņa Vanaga iestāšanās par pareizām vērtībām, neļaujot pederastam Mārim Santam vairi- ieņemt mācītāja amatu kristīgajā baznīcā, rosināja aicināt prāvestu Andreju Kavaci uz diskusiju par šo-brīd sabiedrībā notiekošo. Jāpiebilst, ka Kavača kungs šobrīd nevienu draudzi nevada, bet viņš pub-licējas presē, lai izteiku savai kristīgajai pārliecī-bai atbilstošas domas un spēcīnātu tautiešu sirdis.

INTERVIJA ► 5. lpp.

LATVIJAS NACIONĀLĀ FRONTE RAKSTA ASV PRESIDENTAM DŽORDŽAM BUŠAM

2002.gada 4.maijā Latvijas Nacionālā fronte nosūtīja vē-stules ASV un Krievijas preidentiem - **Džordžam Bušam** un **Vladimiram Putinam**, ANO ģenerālsekretāram **Kofi Annanam**, Eiropas Komisijas preidentam **Romanu Prodi** un Eiropas Savienības dalībvalstu vēstniekiem Latvijā: Austrijas vēstniekam **François Jilli**, Dānijas vēstniekam **Olem Haraldam Lisborgam**, Francijas vēstnieci **Luizei Avonai**, Itālijas vēstniekam **Maurizio Lo Re**, Nīderlandes vēstniekam **Nikolam Beetam**, Somijas vēstnieci **Kirsti Eskelinen**, Vācijas vēstniekam **Ekartam Herolam** un Zviedrijas vēstniekam **Tomasam Ber-telmanam**.

Visiem adresātiem kopā ar vēstulēm, LNF dokumentiem un 6.Saeimas pieņemto deklarāciju "Par Latvijas okupāciju" tika nosūtītas arī grāmatas "Nevienam mēs Latviju nedodam", Koknesis "Tautu tiesības", "Par Latvijas dekolonizāciju" un "Homoseksuālisms - cilvēces negods un posts".

Pakāpeniski iepazīstināsim laikraksta DDD lasītājus ar šo vēstulu saturu. Šoreiz lasiet ASV preidentam Džordžam Bušam nosūtīto vēstuli.

► 6. lpp.

LASĪTĀJA ATSAUKSME

Ielasot jūsu laikraksta pīmo numuru, vēl nevar spriest par visām niansēm, bet klūst pilnīga pārliecība, ka jūsu avize ir kalpojoša vienīgi un ti-kai latviešu tautai, par ko esmu neizsakāmi loti lielā sajūsmā, ar cerībām uz lieliem, grandiozīem panākumiem. Loti priečajos par nevainojo-mo kompetenci un konsekvenci faktu un lietu atspogu-lojumā, pilnīga atklātība, kas ikvienam lasītājam iedvesh uzticību. Bet tā nav nemainīga vērtība, to var loti ātri pazaudēt, pieļaujot kaut niecīgu, bet nozīmīgu kļūdu, un tad ilgi, grūti sasniegtai neatgriezeniski iet zudumā.

Atvars

Zvanot pa tālrundi
9006789,
jūs ziedosit vienu
latu Latvijas
Nacionālās frontes
laikrakstam DDD.
Laikrakstu visērtāk
var iegādāties
Rēriha grāmatnīcās
Čaka ielā 26 un
Čaka ielā 50,
kā arī no privātiem
izplatītājiem.

DEPUTĀTS RIŠARDS LABANOVSKIS APVAINO ŽURNĀLISTES

IESNIEGUMS ĢENERĀLPROKURORAM JĀNIM MAIZĪTIM

Šā gada 9.maijā es kā Latvijas Nacionālās frontes laikraksta DDD galvenā redakteure, izmantojot preses akredītāciju darbam LR Saeimā, de-los uz deputātu Rišarda La-banovska kabinetu, lai sagatavotu reportāžu un noskaidrotu viņa darbības motīvus, kas likuši balsot par grozījumiem Pilsētas domes, novada domes un pagasta padomes vēlēšanu likumā, kuri paredz atceļt jebkādas prasības pa-važību deputātu kandidātiem zināt latviešu valodu.

Kopā ar mani uz deputātu Rišarda Labanovska un Jāņa Lejas kopīgo kabinetu devās arī Jāņa Lejas palīdzību Liene Apine un laikraksta DDD žurnālistes Vita Nikitina, Līga Krieviņa un Ilze Liepa. Pirms ienākšanas kabinetā pieklauvējām un pārliecījāmies, ka tur esošajam deputātam Rišardam Labanovskim nav iebildumu pret mūsu kārtību.

Ienākot kabinetā, pavaicāju R.Labanovskim, vai varētu viņam uzdot dažus jautājumus. Viņš neizrādīja noraidošu attieksmi pret šo piedāvājumu. Tomēr, kad vēlējos uzziņāt, kāpēc viņš ir balsojis par minētajiem valodas normas grozījumiem vēlēšanu likumā, deputāts izlikās, ka ne-

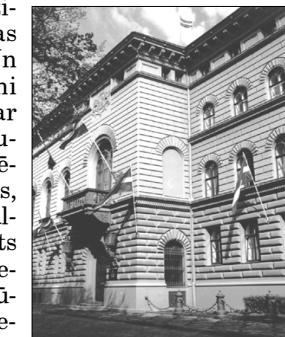
saprot manu jautājumu un taisnojās, ka viņš to nav darījis, ka balsojis pret šiem grozījumiem. Kad parādījām fiksētos balsojuma rezultātus, kur skaidri bija rakstīts, ka Rišards Labanovskis ir balsojis "par", konkrētā amatperso-na, acīmredzot, nespēja uz-ņemties atbildību un savu rīcību motivēt. Labanovski pār-ņema dusmas un uztrau-kums, viņš pazi-ņoja, ka tā tas nevarot būt. Un piespieda mani atvainoties par uzdotu jautāju-mu. Taču, kā vē-lāk noskaidrojās, Labanovska bal-sojuma rezultāts šajā sarakstā ne-bija uzrādīts kļū-daini. Tātad de-putāts Rišards

Labanovskis sniedza nepati-ešu informāciju jeb, citiem vār-diem sakot, man meloja. Nezinot lietas patiesos ap-stākļus un noticot meliem, es Rišardam Labanovskim pie-klājīgi atvainojos. Tomēr de-putāts bija aizsvilmes dusmās pret uzdotu jautājumu par vi-ņa balsojumu, kuru, acīmre-dzot, viņš bija gribējis noklu-sēt, jo pārējie frakcijas SDS biedri, izņemot vēl Imantu

Burvi, balsoja "pret" minētā-jiem grozījumiem pašvaldību vēlēšanu likumā. Lai atrieb-tošus un pazemotu mani un ci-tas klātesošās žurnālistes, de-putāts Labanovskis rupji ap-kaunoja un aizskāra mūsu cieņu un godu, nosaucot mūs par plintniecēm un sektantēm. Labanovska izteiciena cēlonis bija vēlēšanās mūs ne-taisnīgi apvainot un pazemot, jo nepiederam ne pie vienas sektas un ieročus nekad neesam nēsājušas. Turklat turpinā-jumā sekota agresīvi žesti un klieg-šana, lai mēs vi-nam netraucejām darbu un vāc-mies ārā no kabi-neta. Šāda depu-tāta nepiekājība un ārkārtīgi aiz-

vainojošais skaļais balss tonis pret žurnālistēm, kuras pildīja savus darba pienākumus, mūsuprāt, tika lietoti ar mēr-ķi, lai viņa izblāutos apvaino-jumus, pazemojošo negodu un ārā dzīšanu sadzirdētu pēc ie-spējas vairāk apkārtējos kabi-netos strādājošo cilvēku. Līdz ar to deputāts mēgināja mūs apkaunot plašākas sabiedrī-bas acīs.

► 6. lpp.

ATKLĀTA VĒSTULE VISVALDIM LĀCIM

Agnese ROZE

2001.gada 2.novembrī Aivars Garda uzrakstīja atklātu vēstuli Visvaldim Lācim, uz kuru viņš vēl aizvien nav atbildejis. Varbūt trūkst dros-mes atzīties, ka rikojies ne-pareizi? Daudzos rada izbrīnu Visvalža Lāča pēdējā laika no-stāja pret Latvijas dekoloni-zāciju. Bija jau pierasts Vis-valdi Lāci uzskatīt par īstu latviešu patriotu, ar interesu lasīju viņa sarakstītās grāma-tas, bet šobrīd jūtos sašutus, saprotot, ka Lāča kungs ir tikai izlīcīs. Kā izskaidrot, ka pirms gada vēsturnieks Vis-valdis Lācis kvēli iestājās par vienotas tautas kustības ne-pieciešamību un asi vēršās pret "kalpu dvēselēm", kuras izdabū okupantū? Bet ta-gad šīs cilvēks noraida Latvijas Nacionālās frontes darbību, kura pāraug ceturtajā latviešu tautas Atmodā, un novēršas no Latvijas dekoloni-zācijas. Ir tikai divas iespē-jas: vai nu Lācis ir nodevis sa-vus nacionālos ideālus, vai arī viņam tādu nekad nav bijis.

Kā zināms, Visvaldis Lācis itin bieži uzstājas pederasta Kārļa Streipa vaditajā radio-raidījumā "Vārds tiek dots jums". Tieši no šīs "latviešu vēstures pētījums, beigās ir uzrādīta arī informācija par Latvijas Nacionālo fronti un Aizsargu organizāciju. Bet izdevējam ir tiesības publicēt

geju karognesēja" tribīnes Visvaldis Lācis ir izteicies pret okupantu aizbraukšanu un apmelojis Aivaru Gardu. Tā vien izskatās, ka agrāk cienījamo vēsturnieku un, jādomā, patriotu, ir savaldzinājuši pe-derasta glaimi un komplimenti, kurus viņam velta prelat-viski noskaņotais un pretda-biski orientētais Streips. Bet kādu cieņu spēj iemantot cil-vēks, kurš vairāk ieklausās garīgu un fizisku perversiju apsēstājā, nekā savas tautas veselajos un spējīgajos prātos?

Lācis ir pasācīs ne tikai iz-teikties pret Latvijas dekoloni-zāciju, bet arī publiski aizskart tos, kuri cenšas to panākt. Streipa vaditajā ra-dioraidījumā V.Lācis apvainoja Aivaru Gardu un apgādu "Viedu", ka viņa sarakstītajā grāmatā "Latviešu zemes un tautu vēsture II" izdevniecība it kā esot pārkāpusi autortie-sības. Sazinājoties ar apgādu "Viedu" vadību, atklājās, ka tie ir meli. Lācis nepatik, ka grāmatā, kurā publicēts viņa vēstures pētījums, beigās ir tra-cina latviešu tautas cieņu un godu pelnošas organizācijas idejas. Izdaru secinājumu, ka

viņš savos darbos piemin tik daudz starptautisko konven-ciju un citu faktu, kuri kliedz par Latvijas dekolonizācijas nepieciešamību, tikai tādēļ, lai šāds liekulīgs triks sagro-zītu latviešu domāšanu par V.Lāci kā drosmīgu patriotu un cīnītāju.

Ikviens cieņu un godu krā-visu mūžu, bet pazaudēt var to vienā mirklī! Šos vārdus der iegaumēt tādiem cilvē-kiem kā Romanovskis, Lācis, Caune. Tik tiešām nozēloja-mi!

Šajā situācijā prātā nāk grāmatas "Homoseksualisms - cilvēces negods un posts" priekšvārdā minētā aksioma: "Tikai nelietis vai neliete ne-grib Latvijas dekolonizāciju un depidarizāciju, protams, ja vien viņš vai viņa nav dege-nerētās un ir pietiekamā izglī-tots, lai izprastu šo problēmu būtību." Līdz šim vēl neviens to nav atspēkojis. Varbūt kāds

Publicējam Aivara Gardas rakstīto atklāto vēstuli Vis-valdim Lācim, kura tā arī ir palikusi bez atbildes.

► 6. lpp.

informāciju savās izdotajās grāmatās! Autortiesību pār-kāpums ir tad, ja kāds patva-riģi izmaina autora saraksti-to tekstu. Minētā informācija atrodas ārpus autora teksta robežām. Visvalža Lāča dusmu kodols jāmeklē viņa neprātīgajā agresijā pret Latvijas Nacionālo fronti un Aiz-sargu organizāciju. Viņš bai-dās, ka kāds varētu padomāt, ka Visvaldis Lācis kaut kādā mērā ir saistīts ar šīm orga-nizācijām. Tādēļ raidījumā viņš publiski lūdza izglītības ministriju no grāmatas iz-griezt to lapu, kurā ir sniegti dati par šīm patriotiskajām organizācijām. Nevaldāmajā trakumā un bailēs V.Lācis esot devis rīkojumu pat grā-matnīcas "Valters un Rapa" vadībai šo lapu izplēst. Labi, ka citi cilvēki ir saprātīgāki, un dusmīgā vēsturnieka am-bīcijas neīsteno. Grūti izprast šā cilvēka psiholoģiju. Kā vēsturniekam viņam būtu jāzi-na, ka aizsargi pelna tikai cie-ņu un godu latviešu tautas acīs. Acīmredzot, Visvaldim Lācim nepatik un viņu traci-na latviešu tautas cieņu un godu pelnošas organizācijas idejas. Izdaru secinājumu, ka

TICĒSIM!

Galvenā redaktore
Līga MUZIKANTE

Liela latviešu tautas daļa vispasaules un pašmāju cilvēknīdēju, mafizo tautu apkārēju ietekmē ir kļuvusi mežonīga. Bet mežonīgums rodas tad, kad zūd taisnīguma, skaistuma un mīlestības patiesā izpratne. Smagi ir vērot, kā cilvēki pamazām garīgi sapūst. Ľaudis pierod pie tumsas gluži nemānī. Lai arī kā mums tas nepatiku, to ir jāiztīst bez liekuligas kautrēsanās. Tikai taisnīgs novērtējums un iekšējs spēks spēj pasargāt apziņu no iznīkšanas.

Pienāk ziņas, ka daudzas personas, kurus sevi dēvē par skolotājiem, zinātniekiem, ārstiem, māksliniekim, kuri rāzo augstākus ideālus nenesošus darbiņus, ir viskategoriskāk noraidoši noskaņotas pret cīņu par patiesām vērtībām, pret sava darba atdošanu latviešu tautas atbrīvošanās pēdējai ie-spējai. Tas tikai apliecinā dzīlo kultūras krizi, kādā mūsu tauta atrodas. Neredzam nevienu no oficiālās intelīgences, kurš būtu pašaizlīdziņi nostājies savas tautas sardzē. Tā vietā prātā nāk kāda nesen satikta māksliniece, bērnu grāmatīpu ilustrētāja, kura, nespēja saprast pašreizējo latviešu tautas smago stāvokli, nepieciešamību ziedot savu pašlabumu, lai tauta neaiziet bojā okupantu klātbūtnes un apziņas deģenerēšanas dēļ. Visā nopietnībā viņa paziņoja, ka man ir vajadzīga psiho terapeita palīdzība, ja vēršos pret homoseksuālismu un okupantim. Tas neesot humāni un normāli! Šādi niecīgi cilvēcīni aiz liekulīgas humānisms maskas slējpāri savu egoismu, mazdūšbu un iekšējo tukšumu. Viņi nespēj sadzīrdēt savas dvēseles sirds balsi, kura vienīgā var parādīt ceļu uz Patiesību un likt cilvēkam iedegties pašaizlīdzīgā mīlestībā pret tautu, kas arī ir īstena humānisms. Tas, kurš paliek vienaldzīgs pret tautas sāpi, ir truls un nekulturāls cilvēks. Tāds ir spējīgs tikai apmelot, baumot un melst, savu glēvu mu un pasivitāti slēpjot aiz simts un vienas atrunas. Šādiem melsējiem ir raksturīgi truli, apdzisuši skatienu. Lai arī cik augstās domās par sevi viņš būtu, lai arī cik skolas viņš būtu beidzis, patiesībā šāds cilvēks ir un paliek tumsoņīs mietpilsonis, dvēselisks mežonīs.

Ir tāda remdeno kategorija, kura dalēji piekrīt mūsu idejām, taču viņiem nepatīk veids un izteikumi, kādā tās pāsniedzam. Tas man atgādina krievu pasakās aprakstītās Vāngas, kas sava slinkuma pēc pat staigāt nav iemācījušies, – sēz aizkrāsnē un burķē. Spriedēlēt jau visi māk, bet, kad pašiem jāsāk cīņa, tad, lūk, vienmēr kaut kas traucē un neapmierina. Vai jūs zināt, kas traucē slīktu baletdejotāju? Grīda! Pie šīs kategorijas es pieskaitu arī tos, kuri gauko, ka viņiem iet slīkti, bet paši pakustēties nav spējīgi. Viņiem pat desmit santīmu ir žēl, lai nopirktu šo avīzi, un slinkums aiziet parakstīties par Bērklava un Bagātā kunga ierosinātu vēlēšanu likuma maiņu. Vai šādi truli cilvēki ir pelnījuši labāku dzīvi un brīvību? Ne velti ir teikts, ka remdenie tiks "izspļauti no Dieva mutē".

Daudzi nesaprāšas mums nepatiesi pārmet, ka mēs ar visiem tikai strīdoties un nemākot kopt cilvēku savstarpējās attiecības. Absurds! Tad jau arī taisnīgumam var pārmet, ka tas nespēj sadzīvot ar netaisnību! Ja, piemēram, deputāts ir tāds tumsonis, ka atlaudas apvainot Latvijas aizsardzes, kurš tad ir vainīgs? Kurš nemāk nodibināt labas cilvēcīskās attiecības – tas, kurš aicina aizstāvēt savu tautu, vai tas, kurš šo aicinātāju piedraud piekaut vai apsaukā riebigos vārdos? Kurš ir saucams par strīdniku – tas, kurš vēlas atjaunot taisnīgumu, vai tas, kuru taisnīgums saduso, jo viņam tas personīgi nav izdevīgi.

Mēs izjūtam lielu protestību, taču ienaideņieku neradām. Viņi rodas paši, tāpēc ka nīst patiesību un taisnību, tāpēc ka viņus līdz baltvēlei kaitina Latvijas Nacionālās frontes nelokāmība un izturība. Par viņu naidu mēs neesam atbildīgi. Visiem Latvijas Nacionālās frontes ienaideņiem atbildēšu ar pagājušā gadījuma diženākā cilvēka Nikolaja Rēriha vārdiem: "Paldies jums, ienaideņi un vajātāji! Jūs mūs apmācījāt atjautības un nenogurdināmības mākslā. Pateicoties jums, mēs esam atklājuši tādus lieliskus kalnus, kuros rūdu krājumi ir neizsmelami. Jūsu trako dusmu dēļ mūsu zirgi apkalti ar tīru sudrabu, kas vajātājiem nav pa-nākams. Pateicoties jums, mūsu teltis laistās zilās ugnīns."

Tumsonu dusmas tik tiešām mūs māca un trenē kļūt stipriem. Sabiedrība sadalās veselajos un puvušajos graudos. Vēselo graudu uzvara ir nodrošināta, jo tiem piemīt gara spēks un gudrība. Tādēļ, latvieši, ticēsim uzvarai un, neklausoties mūsu entuziasmas dzēsējos, pamodisimies Latvijas deokupācijas, dekolonizācijas, debolševīzācijas panākšanai, morālās un tūkumiskās skaidrības nodrošināšanai un patiesas latviešu kultūras celšanai! Tas ir mūsu pienākums! Sājā izšķirošā jā tautas dzīvības un nāves cīņā ikviens ir jāliek uz spēles viss! Tik tiešām ir labāk nepiedzīmīt, nekā dzīvi nodzīvot kā tumsonim, mietpilsonim, bailulim un nejēgam. ♦

Laikraksts **DDD**
Izdevējs **LATVIJAS NACIONĀLĀ FRONTE**
Reg.Nr. 000702221
Norēķinu konts Hipotēku un zemes banka;
Konts: LVL – 1000-054029-001;
USD – 1000-054029-002
Galvenā redaktore **Līga Muzikante**
Redaktores vietniece **Liene Apine**
Adrese vēstulēm: **Kalnciema iela 53, dz.6,**
Rīga LV-1046
Tālrunis: **9006789** (ziedojušiem);
Interneta adrese: www.latvians.lv/nmln
E-pasts: Inf@e-apollo.lv
Iespēsts SIA "Tipogrāfija Ogrē",
Ogrē, Brīvības ielā 31, LV 5001

"SLAIDAIS GAIŠMĀTIS"

INTERVIJA AR LATVIJAS NACIONĀLĀS FRONTES PRIEKŠSĒDĒTĀJU AIVARU GARDU

Agnese ROZE

– Kā izpaužas homoseksuālisma propaganda?

– Būtiski ir saprast, ka homoseksuālisma propaganda nav tikai tāda atklāta homoseksuālisma sludināšana. Mūsu valstī tā notiek vairāk slēptā veidā. Tas nozīmē, ka augstas amatpersonas izliekas neredzam, nedzīrdam vēselīgā sabiedrības daļas sāstumtu par šīs sērgas izplatību. Tāpat radio atklāti tiek aizstāvēti homoseksuālismi.

Ja cilvēks necīnās pret kādu perversiju, atļauj tai iet plašumā, tas nozīmē, ka viņš to aizstāv un atbalsta. Pret sifilisu, mēri, holēru, AIDS mēs cīnāmies. Vienkāršs cilvēks, piemēram, laukos, vai kāds pensionārs pilsētā domā, ka homoseksuālisma sērga viņu neskars, neapdraud. Bet cilvēks savā egoismā ne-aizdomājas par visas tautas problēmu, ka tā tiek degradēta. Sādi cilvēki klausās: viena sabiedrības daļa ir nostājusies pret homoseksuālismu, un skatās: kā reagēs valdība, prezidente, ārsti, psihiatri, psihologi, zinātnieki, dažādas sabiedrībā populāras personas, bet viņi kļūsētāi aizstāv. Cilvēkiem rodas priekšstats, ka pedērija ir laba lieta, ja jau sabiedrībā pazīstami cilvēki to ne-nosoda.

– Kāpēc homoseksuālismu aizstāv tik daudz populāru personu?

– Tāpēc, ka šīs populārās personas, valsts vadītāji, zinātnieki, u.c., paši jau ir tālā degradējuši savas apziņas, ka viņi vairs nespērot, ka homoseksuālisms ir kaitīgs. Varbūt daudzi no viņiem ir arī apzināti ļaundari, kuri saprot, ka homoseksuālisms ir sliktā parādība, tāpēc uzspējot to sabiedrībai. Arhibīskaps Vanags savā darbā konkursa grāmatā "Homoseksuālisms – cilvēces negods un posts" skaidro, cik nemanāmi, soli pa solītīm, katru dienu sātanisms piezogas, iestāstot cilvēkiem, ka melns ir balts, jauns ir labs utt. Vanaga darbu būtu jāizlasa ikvienam, īpaši kristietim luterāniem.

– Kas ir apziņas deģenerēšanās?

– Tā ir parādība, ka cilvēks vairs nespērot un nespēj novērtēt to, kas ir normāls un kas nav. Sādam apziņas deģenerētām pasaules vērtībām ir sagriezušās otrādi, radot neatgriezeniskas izmaiņas cilvēka smadzeņu šūnās. Viņš nespērot, kāpēc vispār ir jāiesātājas pret jaunuma parādībām, tājā skaitā pret homoseksuālismu.

Sobrīd sabiedrībā notiek vēselo graudu atdalīšanās no puvušajiem. Puvušie graudi uzliek savu "bāku", piemēram, pederasta personā, mūsu samaitāto valstsvīru un valstssievu personā. Tā ir kātā bāka, uz kuru virzīties visiem deģenerētām, degradantiem. Bet veselajiem graudiem ir jāstāv kā klintīj, vēl stiprāk par klinti. Veselajiem graudiem ir jākļūst par spozām bākām, kuras var saredzēt un pie kurām var pievilkties tikai godīgi cilvēki. Veselajiem nav vajadzīgi deģenerēti, kuri nav spējīgi izprast netaisnības un izvērtības jaunu-mu. Kaut arī deģenerēti,

puvušie graudi ir vairākums, notikumu gaitu noteiks vese-lie. Tautai ir vajadzīga kvalitatē. Puvušie graudi ies bojā.

– Kādēl cilvēku dēvē par Radības kroni?

– Cilvēks ir augstākā saprātīgā būtne uz planētas. Viņam ir iespējams domāt kvalitatīvāk nekā dzīvniekiem. Ja cilvēks domā nekvalitatīvi, tad viņš ar savām domām un jūtām grauj planētu. Tieši tas tagad arī notiek. Katrs pede-rasts ir planētas grāvējs. Dievs cilvēku vērtē pēc garīgās attīstības.

– Kā notiek šī vērtēšana?

– Ir pienācis laikmetu nomaiņas laiks. Katram cilvēkam ir jāizturb eksāmens, kurā Dievs pārbauja viņa apziņas stāvokli, cik daudz viņš pa visiem ilgajiem cilvēces attīstībās gadiem ir iemācījies. Mēs zinām, ka neviens eksa-minators nesaka: "Nu, labi, tu neko nezini, bet es tevi mīlu, tāpēc saņem desmitnieku." Patiesībā ir tā: kurš nezina, tas eksāmenu nenoliek. Tas ir taisnīgi. Lai necer visi puvušie graudi, apziņas deģenerēti, ka Dievs viņus mīlot līks tieši desmitnieku. Lai pedērija un viņu atbalstītāji necer uz pozitīvu atzīmi šajā eksāmenā!

– Kas ir labāk: izglītots cilvēks, bet izvīrtis un apziņā notrulinājies un deģenerējies, vai neizglītots, analfabēts, bet tikumski tīrs?

– Protams, ka labāks būs otrais cilvēks, jo viņam vēl ir cerība iemācīties to, ko vēl nezina. Bet apziņas deģenerētām ir jāaiziet bojā, jo viņš vairs nav spējīgs attīstīties. Tādi ir aizgājuši bojā daudzos iepriekšējos vēstures periodos. Lai arī mūs mēģina stulbot,

"Mēs neesam atbildīgi par šo mūsu pretinieku izjūtām. Par naidu, ko sevī rada, viņi ir atbildīgi Dieva priekšā. Nai-du mēs neradām, bet taisnīguma apliecināšanās viņos izsauce šādu reakciju."

ka homoseksuālisms ir pastāvējis vienmēr – Griekijā, Romā un citur, viņi aizmirst piebilst, ka tieši tāpēc šīs civilizācijas gāja bojā.

– Vai jūsu darbība nav naidīga? Vai ir iespējams panākt labu rezultātu, ja šī darbošanās un ciņa izraisa tādūk daudz naida?

– Atcerēsimies to, kas rakstīts Jaunajā Derībā par Kristu. Viņš tā laika liekūliem, fārizējiem loti atklāti teica patiesību acīs. Šāda Kristus rīcība izsauca viņos naidu. Tas liecina, ka darot labu, mēs vienmēr izsauksim naidu no sātanistu puses. Ar to ir jārēķinās. Mums mēģina iestāstīt, ka jādara ir tā, lai nevienam nebūtu nekāds naids. Tas nav iespējams. Naids pret godīgu mu rodas īpaši tad, kad mēģinām atjaunot taisnīgumu. Piemēram, deokupācija un dekolonizācija izsauca naidu okupantu un pašmāju nodevējos, jo viņiem šī taisnīguma atjaunošana nepatīk. Vēršanās pret homoseksuālisma

netraucētu izplatību izsauce naidu pederastos, lezbietēs un citos apziņas deģenerētātos ar perversām seksuālājām un morālājām novirzībām. Varam droši noteikt: ja kāds uzstājas un iebilst pret taisnīguma atjaunošanu, tad viņš ir sātanists, melnais vai arī zemas apziņas cilvēks, kurš pieļauj, ka caur viņu darbojas sātaniski spēki un ideoloģija. Mēs neesam atbildīgi par šo mūsu pretinieku izjūtām. Par naidu, ko sevī rada, viņi ir atbildīgi Dieva priekšā. Naidu mēs neradām, bet taisnīguma apliecināšanās viņos izsauce šādu reakciju.

Par to Kristus viņam noteiktīti izteiku atzinību. Homoseksuālisma grēks ir tik briesmīgs, ka to nevar salīdzināt ne ar kādu citu grēku, pat ar slepkavību, karu utt. Cerams, ka bez Māra Santa tiks padzīti arī pārējie pederasti. Ja draudze Santu aizstāv, tas tākai liecina par to, ka tā jau ir morālētiski degradēta, tā nav jāņem vērā.

Baznīca loti pareizi rīkojās atlaižot Santu. Bet Sants vēl aizvien vada veselu pederastu un lezbiešu sātanisko sektu, kurā liekulīgi pielūdz Dievu. Tas ir tik zaimojoši, ka to pat izteikt nevar! Lai nedomā, ka kāds viņiem piedos, šis grēks nav piedodams. Drausmīgi ir tas, ka kļūs prezidente, valdība, Saeima, paši ticīgie.

– Dieva pravieši ir māci-juši, kā cilvēkiem dzīvot. Ko nozīmē dzīvot mīlestībā? Šī frāze tiek pielietota visos gadījumos. Ikvienš normāls cilvēks tiecas pēc mīlestības, bet ko šīs jūtas patiesībā nozīmē?

– Dzīvot mīlestībā nozīmē dzīvot taisnīgi. Taisnīguma izpratne nav atdalāma no mīlestības. Jo Dievs ir Mīlestība, bet Dievs ir arī Taisnīgums. Mēs nevaram iedomāties, ka Dievs varētu būt netaisnīgs. Tātad mīlestība un taisnīgums pēc savas būtības ir sinonīmi, savā starpā saistītas dievišķas kvalitatēs. Atjaunojot taisnīgumu, mēs atjaunojam mīlestību. Izraudot okupantu, kuri šeit ir ienākuši netaisnīgi, mēs atjaunojam mīlestību un taisnīgumu. Šobrīd latviešu tauta un okupanti nedzīvo mīlestībā, jo tas nav iespējams tāpēc, ka dzīvojam netaisnībā.

– Bet vai var dzīvot, nejūtot naidu pret okupantiem?

– Kad Kristus teica: "Mīlet viens otru!" viņš norādīja: ne-jūtiet naidu! Kaut arī nejust naidu ir pati pirmā pakāpe, to-mēr diezgan grūta. Tā ir tāda īpaša sava iekšējā "Es" sakārtošana un līdzsvarošana, lai ne-justu naidu pret ienādnieku. Pret ienādnieku var just pretīgumu, nicinājumu, nepatīku, bet jācenšas nejust naidu. Tam ir nepieciešams liels iekšējs darbs. Kristus ar savu piemēru pierādīja, ka tas ir iespējams.

Tomēr ir jārūna arī par ko citu. Sabiedrības glēvā un nodevīgā daļa saka, ka mums ir jāsamieri-nās ar okupantu klātūni, jo nedrikst just naidu un ir "jādzīvo mīlestīb

ATKLĀTA VĒSTULE VISVALDIM LĀCIM

2001. gada 1. novembrī Latvijas radio intervijā Kārlim Streipam Visvaldis Lācis saņēja, ka atteicies rakstīt likumprojektu "Par Latvijas dekolonizāciju" un Krimināllikumā ietveramos papildinājumus "Par atteikšanos no Latvijas dekolonizācijas" šādu iemeslu dēļ:

1) viņš piekrīt žurnālistei Baibai Strautmanei, ka par noziedzīgu "integrāciju" nevar likt cietumā pusi latviešu tautas, jo "integrāciju", p.v. Lāča vārdiem, vēloties apmēram puse no latviešu tautas;

2) dekolonizācija ir vajadzīga, taču civilizēta dekolonizācija, nevis tāda, kādu piedāvā Aivars Garda.

Varu droši teikt, ka manas attiecības ar Visvaldi Lāci var vērtēt kā draudzīgas, mēs arī pietiekami ilgi sadarbojamies kā raktieks, no vienas puses, un grāmatu izdevējs, no otras puses. Esam domubiedri ne visos, bet daudzos jautājumos gan. Taču man, tāpat kā viņam, draudzība ir dārga, bet patiesība dārgāka. Tieši tādēļ atbildēšu Visvaldim Lācim draudzīgi un pēc būtības.

1. Latvijas kolonizācija un atlikšanās no Latvijas dekolonizācijas ir noziegums pret cilvēci. Nēviens, arī V. Lācis, nav spējis to atspēkot, tāpēc pieņemu, ka šajā jautājumā esam vienojušies. **Ja tā, tad tie, kuri propagandē kolonistu "integrāciju" latviešu tautā, ir kriminālnoziedznieki. Jo atbildīgāks ir šāda propagandētāja amats, jo lielāks nozieguma sastāvs.**

2. Vārdu "integrācija" lieku pēdinās tāpēc, ka tas, ko piedāvā šie noziedznieki, nav integrācija. Integrācija nozīmē kāda viena veseluma daļu atkalapvienošanu, veseluma atjaunošanu. Latviešu tauta nekad nav bijusi viens veselums ar krievu tautu, nekad nav bijusi *latvkievu* tauta ar *latvkievu* valodu, kas kādreiz sadalījusies divās tautas un divās valodās - latviešu un krievu, bet tagad, lūk, tām beidzot ir pienācis laiks atkalapvienoties jeb integrēties. Integrēt var pa visu pasauli izkaisitos latviešus latviešu tautas veselumā. Nepielauju pat domu, ka Visvaldis Lācis varētu to nezināt.

3. Tas, par ko runā šie kriminālnoziedznieki, nav pat

mēģinājums "integrēt" divas dažādas tautas vienā, kas arī nebūtu iespējams, neiznīcinot vismaz vienu no divām tautām, t.i., neizdarot jaunu briesmīgu noziegumu.

4. Runa ir par kaut ko bezdievīgāku, amorālāku, kriminālāku - par **kolonistu** "integrāciju" latviešu tautā. Okupants un kolonists ir izdarījis noziegumu pret latviešu tautu, nelikumīgi atrodas Latvijas teritorijā, tātad ir noziedznieks un ienaidnieks. Mūsu civilokupanti ir latviešu tautas ienaidnieki un nekad nav bijuši ar to viens ve selums. Kolonizējot Latviju, viņi ir izdarījuši smagu noziegumu, tātad ir uzskatāmi par okupētāvalsts kriminālno-

pat ja vairākums atbalsta mulķību vai noziegumu. Esmu pārliecināts, ka par dekolonizāciju ir latviešu tautas nospiedsīs vairākums. Esmu par latviešiem augstākās domās nekā mans oponenti. Latviešiem gluži vienkārši pietrūkst dros mes to pateikt. Kad pamodināsim tautu no hipnotiskāmiega, visi būs par dekolonizāciju.

7. Ar dažādu psihotriku palīdzību sabiedrībai iestāsta, ka demokrātijā visu izšķir ar balso vairākumu. Demokrātija ir tautas, nevis vairākuma vara. Vairākuma vara ir **bolševisms**. Par šo tematu - citreiz.

8. Daži var iebilst: kāda tur vārdarbība, ja cilvēki labprātīgi vēlas "integrāciju" un vairākums par to nobalso? **Izmantot nezināšanu, lai cilvēku apmulķotu un ie stāstītu viņam, ka pretabīgas, pretlikumīgas lietas ir patiesas, arī ir vārdarbība.** Dažos jautājumos izpratne par to jau ir. Piemēram, pieauguša cil

ziedzniekiem, kurus mūsu tautas un valsts nodevēji jeb kriminālnoziedznieki grib "integrēt" latviešu tautā.

5. Tas, ko mūsu tautas nodevēji sauc par "integrāciju", ir bezdievīga, amorāla, krimināla, pretlikumīga **tautu sajaukšana**. Šī vārdarbīgā tautu sajaukšana ir tā nozieguma, ko sauc par **kolonizāciju**, turpināšana. Šo rindu autors patiesi ir izbrīnīts: vai šo elementāro patiesību neizprāšana ir tikai "nevainīgas" nezināšanas sekas vai arī apzināta ļaunuma izpausme? Tomēr nezināšana neatbrīvo no atbildības par nozieguma izdarīšanu.

6. Pat ja latviešu tautas vairākums būtu par šādu kriminālu tautu sajaukšanu jeb "integrāciju", arī tad nedrīkstētu to darīt, jo **taisnību un patiesibu neizšķir ar balso vairākumu**. Tad jau 2 x 2 būtu 10, ja par to nobalsotu vairākums, un 2 x 2 nebūtu 4, ja par to tiktu atdots mazāk balsu. Absurds! Gluži tāpat tiesnesim ir jāsoda noziedznieks pat tad, ja vairākums ir par atbrivošanu. Arī dekolonizācija ir jāveic pat tad, ja vairākums balso par nozieguma turpināšanu. Kas tad ir jādara? Mazākumam, ja tas tiešām ir mazākums, par taisnību ir **jāstāv un jākrit**,

un pretzlūkdienesti jau sen to būtu atklājuši. Pirms kāda laika saņēmu vēstuli no mūsu specdienesta, un kaut arī es vēl neesmu tik augstā sagatavotības pakāpē kā *slaidais gaismatis*, tomēr starp rindām izlasīju: "Aivar, pārbaude izdarīta, viss kārtībā, tu neesi spiegs, dzīvo mierīgs! Ar patiesu cienu! Šefs."

- Bet varbūt šie speciediesti tikai izliekas, ka ir atslābinājušies, bet patiesībā vēl aizvien izseko?

"Jebkurš nevainīgs cilvēks, ja tam pievērš īpašu uzmanību, var šķist aizdomīgs un dīvains."

- Nu, protams, ka izseko. Kronis visam bija 16.marts. Šajā dienā Reiniks izsekošanas mākslā pārspēja pat pulkvedi Milānu. Tās nu bija īstas "lamatas mulķiem", kurās iekrita pati Drošības policija. Es domāju, ka informāciju mūsu specdienestiem piespēlē kādi citi specdienesti. Bet tad, kad mani pārbaudīja viens no šiem

specdienestiem un atsūtīja minēto vēstuli, tad viņi varbūt nolēma atdot mani izsekošanai citam specdienestam, lai tad tie citi "nolauž sprandu" ar mani.

Konkurentu padarīšana! Bet ja vēl kādam specdienestam ir bāžas par manu uzticību latviešu tautai, tad lai paklausās, ko teica Antons Seiksts TV 5 raidījumā, apgalvojot, ka nekādā gadījumā Krievijā neviens ar Aivaru Gardu nesadarbojas, jo Krievijas Domē un sabiedrībā ir daudzi kārtīgi cilvēki. Pa-

tesu jauntribu izraisa teiktā zemteksts:

"Krievijas specdienestos strādā tik kārtīgi un godīgi cilvēki, ka ne-

viens ar tādu "briesmo-

ni" Aivaru Gardu nesadarbo-

sies!"

- Pat Fedosejevs Loņa no avizes *Čas* ir sapratis to, kam seit pieder patiesā varu un teikšana, proti, latviešu tautai... Specdienestiem tas godu nedara, ja viņi to sapratusi tikai pēc Antonu un Loņas teiktā. Tomēr mierā viņi neliekās. Vai

attīstās. Arī mūsdienu Latvijā, kaut gan noziegumi notiek ar pilnu sparu, daudzi vaja dzīgi likumi vēl nav pieņemti, arī likums "Par Latvijas dekolonizāciju". Piemēram, pat starptautiskā līmenī runā par Latvijas nozagšanu jeb Latvijas nacionālo bagātību izlaupišanu tā saucamās prihvati zācijas rezultātā. Tauta bez-

spēcīgi uz to noskatās, jo nav likuma, kas šādu rīcību apturētu. **Likums pieņem nevis tāpēc, lai kādu cilvēku vai pusi tautas sēdinātu cietumā, bet gan tādēļ, lai pēc likuma pieņemšanas noziegums vairs nenotiku.** Ja Krimināllikums tiks papildināts ar pantu, kurā būs noteikts, ka par at-

vai tad viņi paši nav nopelnījuši sev **visbargāko sodu** un **tautas nicinājumu?**

10. Par to, ka atteikšanās no dekolonizācijas un tautu nelikumīga sajaukšana ir noziegums, liecina šāds salīdzinājums: ir notikušas sērijveida slepkavības, bet likuma par soda pieņēšanu nav; cietušie sūdzas tiesā, tiesnesis atbild: ko nu tagad vairs, noslepkavotos no kapa tilkpāt neuzceļs, būs vien ar slepkavību draudzīgi jāsadvīzo, jo viņi arī ir cilvēki, mūsu *tuvākie*, kuri ir jāmīl... Bet slepkavas turpina nesoditi slepkavot... Tāpat, atsakoties no dekolonizācijas, pakāpeniski sērijveida tiek slepkavota un iet bojā latviešu tauta. **Bet likumdevēji, valsts vadītāji, prokurori, tiesnesi savu laiku pavada noziegīgā bezdarbībā.**

11. Es jautāju Visvaldim Lācim: kad es esmu piedāvājis veikt necivilizētu dekolonizāciju, un vai tad parādēt sodu un sodīt cilvēku par smagu noziegumu ir necivilizēti? Otrkārt, vienmēr esmu teicis un saku: ja kāds var izdarīt labāk par mani, un esmu cieši pārliecināts, ka to var līoti daudzi, tad lai arī izdara tā. V. Lācim bija lieliska izdevība izstrādāt civilizētu likumprojektu, taču viņš no šīs iespējas atteicās. Domāju, ka viņš to tiešām spētu, tāpēc arī aicināju to darīt un aicinu no šīs idejas neatteikties, kaut gan konkurrēs jau ir beidzies un man par lielu prieku ir iesniegti patiesīti cīvilizētu likumprojekti un priešlikumi.

12. Vienādīgi iepriekšējiem Kārla Streipa raidījumiem Visvaldis Lācis pauža šādu domu: jā, dekolonizācija ir vajadzīga, taču kolonistiem nav obligāti jāatlīt Latvija, viņi var palikt, tikai viņiem nedrīkst piešķirt Latvijas pilsonību. Vai tāda būtu civilizēta dekolonizācija mana loti cienījamā autoru izpratnē? Pēc manām domām, tā būtu okupācijas sekū - kolonizācijas nostiprināšana un iemūžināšana, kas galu galā novestu mūsu tautu postā. Ar nozīmīlu jākonstatē, ka šis ir viens no nedaudzajiem jautājumiem, kurā mēs neesam vienīspriāti.

13. Baiba Strautmane ir

neizpratnē, kā var sodīt par uzskatiem, par viedokliem. Pirmkārt, cilvēks pats vienmēr sevi soda vai nesoda par savām domām, jūtām un darbiem pat tad, ja valsts likumdošanā sods par to nav paredzēts. Par to rūpējas Kosmiskais Taisnīguma jeb Cēlopu un Seku likums. Jebkura uzskata, viedokļa paušana rada noteiktas sekas. Pret to taču neviens neiebeldīs. Viedoklis no viedokļa atšķiras. Var būt viedoklis par to, kāds rīt būs laiks. Viens teiks - mākoņains, otrs - skaidrs laiks. Vai arī par to, cik karōšā sāls jāpievieno upai - divas vai trīs. Ja par to diskutēs nespecifiski tāpēc vien, tad tas patiesi nevienu neinteresēs un varbūt arī neietek mēs. Ja sinoptiķis oficiāli paziņos, ka rīt būs skaidrs laiks, bet patiesībā būs lietus ar viesuļvētru, tad sekas būs pavisam citas, arī atbilstība par nepareizo prognozi. Var līdz nelabumam "viedokļoties" par nenozīmīgām lietām, bet **noziedzīgu uzskatu propagandēšana arī ir noziegums, kaut gan sods par to spēkā esošajā Krimināllikumā nav paredzēts**. Latviešu tautas vārdarbīga sajaukšana ar kolonistiem ("integrācija") ir smags kriminālnoziegums pret mūsu tautu un visu cilvēci. **Godīgu cilvēku** uzdevums ir veidot sabiedrisko domu tā, lai pretējām likumīgo "integrāciju" gan latvieši, gan kolonisti patiesām uzskatītu par noziegumu, nevis tikai par nevainīgu viedokli, kā tas ir patlaban.

Noziegums pret cilvēci ir propagandēt uzskatus un veidot sabiedrisko domu tā, lai sabiedrība pieņemtu par normu šādu uzskatus, piemēram: narkomānija un alkoholisms, spītīlība un homoseksuālisms ir laba un atbalstama lieta. Sekas ir tādas, ka degenerējas gan atsevišķs cilvēks, gan cilvēce kopumā, ja tai pietrūkst veselā saprāta noraidīt tos. Ari tagadējais Krimināllikums paredz sodu par noziedzīgu uzskatu reklamēšanu sabiedrībā - par katra propagandu.

Cerot, ka šī atklātā diskusija, ko uzsāka Visvaldis Lācis, veicinās arī sabiedrības izpratni par dekolonizācijas jautājumu, -

Aivars GARDA

LATVIEŠI!

Mudināsim okupantus aizbraukt no Latvijas ātrāk, pirms vēl nav pieņemts likums par Latvijas dekolonizāciju! Mums atbrīvosies daudz ērtu dzīvokļu un labu darbavietu. Kamēr īpašumu attiecības vēl nav sakārtotas, visi okupanti nelikumīgi iegūtos īpašumus var pārdot, bet par saņemtajiem līdzekļiem iekārtoties uz dzīvi etniskajā dzimtenē.

Latviešu pienākums ir aicināt un kategoriski norādīt uz esošajām iespējām jau tagad repatriēties!

Atkārtojam 1.numurā publicēto informāciju par vienu no organizācijām, kuras palīdzību var izmantot okupanti. **SAVIENĪBA-1**, ko vada **Nikolajs Gromovs**, palīdz repatriantiem iekārtoties Krievijā.

Adrese: **Rīga, Artillerijas ielā 65a - 301 tel. 7313746; mob. 6540145**
Pēterburgā: + 7 812 9205300

PRET ļAUNUMU IR AKTĪVI JĀCINĀS!

INTERVIJA AR PRĀVESTU ANDREJU KAVACI

◀ 1. lpp.

Līga MUZIKANTE

– Kavača kungs, kā jūs vērtējat arhibiskapa Vanaņa rīcību, atlaižot Māri Santu no mācītāja amata pildīšanas?

– Šo rīcību vērtēju ļoti pozitīvi. Tā nav tikai Jāņa Vanaņa nostāja, bet visas Konsistorijas. Tātad Konsistorijā vēl aizvien ir garīgi dzīvi cilvēki, kuri domā par nākotni. Tas ir labi, ka Vanags beidzot ir parādījis, ka ir vanags.

– Jā, bet presē izskan žēlabas, ka nabaga 200 cilvēku lielā draudze ir paliķusi bez mācītāja.

– Tas, ko izkrāso “lielā prese” ir kārtējais ideoloģiskais pasūtums. Pirmkārt, es neticu, ka tajā draudzē tiesām ir 200 cilvēku. Šī draudze ir izvietota bijušajā kapličā Jēkaba kapos. Tātad Sants kopā ar vēl otru jaunu mācītāju Sutru, – divi dūšīgi jauni cilvēki, strādāja vienā kapličā. Bet tajā pašā laikā, piemēram, laukos viens mācītājs vadā četras līdz piecas draudzes. Tas tikai parāda, ka šie te ir bijuši tikai siltuma meklētāji, nevis išteni baznīcas kalpi.

– Ko šāds pederasts, izlikdamies par mācītāju, izdara ar šiem 200 cilvēkiem, kuri viņam uzticā?

– Neko labu! Viņš ir mūžīgā pretrunā pats ar sevi un savu ordinācijas solijumu. Vēlos citēt apstuļa Pāvila vēstules ebreijiem trešajā nodalā rakstito: “Pielūkojet, brāļi, ka kādā no jums nebūtu neticības jaunā sirds, atkāpjoties no dzīvā Dieva, lai kādam no jums sirds netiku apceitināta ar grēka viltību.” Šeit norādīts uz to, kas ir noticis ar Māri Santu – it kā Dieva Vārds labs, bet kādā punktā – nē, viņš to nepildīs. Tā ir tā grēka viltība, par kuru runā apustulis Pāvils. Turklat, tā kā Sants Latvijas TV apgalvoja, ka homoseksualitāte viņam nav grēks, tad ir pilnīgi skaidrs, ka viņam arī Svētie Raksti nav svēts normatīvs krājums, kura gaismā var pārbaudīt savu sirdsapziņu. Svētajos Rakstos ir ļoti skaidri un strikti pateikt par homoseksualismu. Vecā Derība to uzrāda par nāves grēku, un arī Jaunajā Derībā tas ir krasī nosodīts. Māris Sants, lūdzot ordināciju mācītāja amatam, pašā pirmajā punktā ir solījis savu kalpošanu pamatojot uzticībā Vecā un Jaunās Derības kanonisko Svēto Rakstu autoritātei. Tagad viņš pilnīgi skaidri visai sabiedrībai ir pateicis, ka viņam Svētie Raksti nav autoritāte. Bet cilvēks, kurš ir pilnīgā, apzinātā nesaskaņā ar savu solijumu, faktiski pats sevi jau ir izslēdzis no baznīcas. Viņš ir atkritējs. Cītēšu atkal apstuli Pāvilu, ka ir “neiespējami tos, kas reiz apgaismoti un baudījuši Dieva dāvanas, un kļuvuši Svētā Gara dalībnieki, un baudījuši labo Dieva Vārdu, un nākamā laika spēkus, bet krituši, atkal vest pie atgriešanās, jo tie sev Dieva Dēlu sit krustā un liek smiekā.” Apstulis Pēteris saka, ka suns atgriežas pie savā vēmekļa un peldināta cūka atkal vārtās dubļos. Tas attiecas uz visiem tiem, kas apzinās, ka grēko, bet uzkata, ka tas nav grēks. Tāpēc lai Sants neapvainojas, viņš pats sevi ir iznīcinājis kā

garīgu darbinieku. Žēlastība pienākas tam, kas savu grēku atzīst par grēku un pret to cīnās. Bet, ja cilvēks paziņo, ka šāda veida nekrietiņas viņam nav grēks, tad tā ir pēdējās robežas uz pazušānu pārkāpšana.

– Māris Sants vēl aizvien ir kapelāns Latvijas Universitātē.

– Tas ir pavism traģiski. Universitātē ir teologijas fakultāte, kuru vada cilvēks, kurš ir “advokāts” visādiem atklātā grēkā stāvošiem, degenerētiem cilvēkiem. Šeit veidojas pavism divaina situācija – kur likt “teologus”, kas nās no šīs fakultātes? Es domāju, ka viņem išķāvīcā vietas nebūs.

– Kādēļ homoseksualisms ir grēks?

– To viennozīmīgi uzrāda Svētie Raksti. Bet, vienkārši izsakoties, Svētie Raksti vienlaicīgi ir arī tautu pieredzes krājums gadu tūkstošu garumā. Grēku kategorijā ir minēts viss tas, kas kādā cilvēkam un sabiedrības attīstībai. Homoseksualisms ir tik kaitīgs un bīstams sabiedrībai, ka Vecājā Derībā tas ir atzīts pat par nāves grēku.

– Bet homoseksualismu atzīt par normu ir demokrātiski...

– Es nezinu, kur tāda demokrātija dzimst, droši vien kādās “brīvmūnieku” tumšajās ložās, pēc tam caur laicīgām organizācijām to cenšas izplatīt. Šādu “demokrātiju” cenšas uzspiest arī baznīcāi. Tieki mēģināts teologisko domu deformēt un padarīt to faktiski nekristīgu, bet baznīcas cilvēkus padarīt par tādiem nekonsekventiem vārguļiem. Tas ir traģiski. Bet pašām baznīcām ir jāmāk ar to cīnīties. Šis ir nepārtraukts cīnīš process. Arhibīskaps Vanags grāmatā “Homoseksualisms – cilvēces negods un posts” rakstīja, ka visu laiku notiek šī pakāpeniskā sātaniskā darbība. Cilvēka apziņa tiek maiņata soli pa solim. Sātaniskie spēki strādā, lai radītu iespaidu, ka grēkot var, un tas nav nekas. Bet tas ir diametrāli pretēji Kristus nostājai.

– Ir dzirdēts, ka arī baznīcā notiekot liberalizācija. Ko tas nozīmē?

– Ja patiesi runā, tad šāda liberalizācija ir tārais sātanisms. Es uzskatu, ka tādas sātanistu draudzes ar cetsirdību pret dzīvniekiem, krusīta zaimošanu ir tikai tādas izdarības un butaforija, lai vienīm rādītu kaut kādu šausmu skatu un sauktu, ka tur ir viss jaunums. Patiesībā īstais sātanisms ir ļoti labi apslepts un darbojas caur pasaule iekārtotām laicīgām, slepenām, pusslepenām un atklātām organizācijām. Viņas jaunās idejas nāk no tumšās slepenības uz atklātību caur liberalizācijas vai pārprastas kristības masku. Tā tiek izplatītas visas kaitīgās domas.

– Kā homoseksualisma propaganda ietekmē latviešu tautu?

– Traģiskā virzienā! Latviešu tauta jau ir nonākusi šīs propagandas iespādā un ir daudz slīktākā stāvoklī nekā, piemēram, ebreji vai čigāni.

Ebreju sabiedrībā homoseksualisms nav iedomājams. Arī čigāni ir ļoti satraukti, ja tādas nejēdzības ienāk viņu vidi. Viņi kategoriski uzsvēr, ka tādas nekrietiņības nedrīkst notikt. Tādi homoseksualisma propagandētāji, vienalga, vai tas ir Sants vai Streips, pat čigānu taborā neder, bet latviešiem viņi ir labu labie. Tas ir kauns visai mūsu nācijai!

– Kā vērtējat skandalizo Kolāta izlēcienu, ierosinot kriminālietu pret Aivaru Gardu, kurš vēršas pret homoseksualisma propagandu?

– Es nesaprobu, par ko tad

viņi negrib laboties un propagandē šo graujošo parādību, kura traucē tautas izaugsmi un attīstību, tad viņi ir jāpieskaita pie noziedzīkiem.

– Varbūt pederastiem un lezbietēm būtu jāizveido tādi slēgti tipi izolatori?

– Jā, tās varētu būt īpašas dziedinātavas, kur ar homoseksualistiem nodarbotos psihoterapeiti, garīdznieki, kuri pārliecīnātu, ka homoseksualisms ir cilvēka godu pazemmojošs akts. Ja kāds kļūst dziedināts, lai viņš atgriežas cilvēku sabiedrībā un ir cilvēks starp cilvēkiem, bet nav slīktāks par lopīnu.

– Eiropas Savienības pie-

prasā no visām daibvalstīm atzīt homoseksualismu par normu un rekomendēt atļaut pederastu un lezbienu laulības.

– Tas iekļaujas visu tautu apkāršanas plānā. No tā cies arī pašas Eiropas Savienības līelvalstis. Piemēram, man bija izdevība Vācijā pavērot kabelelevīziju. Normālās informatīvās programmas sākās diezgan pavēlu, kādos devījos no rita un beidzas ap astoņiem vakarā. Bet izvērtības, pornogrāfijas, hulgānisma programmas turpinājās visu diennakti. Televīzija ir pārpildīta ar visu šo nejēdzību. Un kāds maksā milzīgu naudu, lai visu šo cūciņu uzturētu. Kāda interesēs cilvēki tiek degenērēti. Vistrākā iet tieši pāšā Rietumeiropā, uz kuru mēs tik ļoti tiecamies. Pirmām kārtām man ir nepieņemama tieši šī amoralitāte Eiropas Savienībā. Nepieņemama ir arī atteikšanās no patiesās vēstures, kura skāra latviešu, lietuviešu, igauņu tautas. Tie paši Rietumi jau mūsu tautu šajā vēsturē ieveda, tie likums sniegt draudzīgu roku Stalinam, kurš to paņēma līdz ar visu mūsu tautas augumu un iedzīvi.

– Vai vispār Eiropas Savienībai ir kaut viena vērtība, kurā ir mācītāji?

– Protams. Ja Streips būtu atlaiests, tad nekas tāds nebūtu rakstīts. Tas, ka Kolāts lauj Streipam vadīt radio raidījumus, ir īpaši kaitīgi tautas dvēselei. Ja vienīs masu medījos ļoti bieži dzīrīdam un redzams cilvēks neatlaidīgi uzsvēr to, ka viņš arī ir gejs un ka tas ir ļoti normāli, tad rodas traģiskas sekas. Daudzi cilvēki domā sekli. Jaunībā viņi var nonākt šādi izliktos slazdos, un beigu beigās viņi no tā vairs valā netiks. Homoseksualisma propaganda ir sātanistu cīrtiens tieši par tautas dzīvības saknēm. Homoseksuāli pāri tācu nevar nodrošināt tautai nākotni! Ja viņi pievāc jeb adoptē citus bērnus, kurus samaitā, tas ir jāuzskata par drausmīgu noziegumu.

– Kā ir ar tādiem cilvēkiem, kuri paši nenodarbojas ar homoseksualitāti?

– Ja patiesi runā, tad šāda liberalizācija ir tārais sātanisms. Es uzskatu, ka tādas sātanistu draudzes ar cetsirdību pret dzīvniekiem, krusīta zaimošanu ir tikai tādas izdarības un butaforija, lai vienīm rādītu kaut kādu šausmu skatu un sauktu, ka tur ir viss jaunums. Patiesībā īstais sātanisms ir ļoti labi apslepts un darbojas caur pasaule iekārtotām laicīgām, slepenām, pusslepenām un atklātām organizācijām. Viņas jaunās idejas nāk no tumšās slepenības uz atklātību caur liberalizācijas vai pārprastas kristības masku. Tā tiek izplatītas visas kaitīgās domas.

– Kā homoseksualisma propaganda ietekmē latviešu tautu?

– Traģiskā virzienā! Latviešu tauta jau ir nonākusi šīs propagandas iespādā un ir daudz slīktākā stāvoklī nekā, piemēram, ebreji vai čigāni.

– Galvenais sasniegums un nopelnis ir tas, ka tiek runāts par tām lietām un problēmām, par kurām valdība apzināti noziedzīgi klusē. Latvijas Nacionālās frontes darbā tiek atgādināts, ka nekas no netaisnības nav novērsti, ka ir jādara daudz vairāk nekā tiek darīts. Tas ir ļoti labi, vienlaicīgi, vai par to dusmojas valdības vīri un sievas, vai Drošības policija. Nacionālā fronte izskaidro visu to, kas patiesībā notiek un kas ir jānovērš. Šie jautājumi ir jāatrisina, lai novērstu visas iešķēdības nekārtības un konfliktus nākotnē.

– Eiropas Savienības pārstāvji un pašmāju dīvaiņi ir pasludinājuši, ka 21. gadsimtā nedrīkst aizliegt homoseksualismu, jo tas neatbilst demokrātijas normām, tāpat Latvijas deokupācija un dekolonizācija neatbilst modernajam laikam, tās esot novecojušas un nemoderñas prasības. Vai 21. gadsimtam jākļūst par lielākās netaisnības, izvērtības un amoralitātes gadsimtu cilvēces vēsturē?

– Jā, tāds šis gadsimts jau ir sācis. Bet, protams, tādām tam nav jābūt. Neviens taču nav atcēlis tautu tiesības, kas vēl aizvien ir starptautiski pazīstamas, deklarētas un fiksētas dokumentos. Bet pastāv arī fakti, ka mafijas fiksētos dokumentos ir atrasti norādījumi, ka viņi vairs nerēķinās ar tautu tiesībām, bet tiks izceltas tieši indīvīdas tiesības. Tas tiek darīts ar nolūku padarīt tautas vājas, lai atņemtu tām vienotības, taisnīguma apziņu, lai katrs meklētu tākai savu labumu. Tā ir ļoti smalki izsvērta, psiholoģiski izveidota diversīja pret tautu pašnoteikšanos. Tādā veidā tiek izveidota savienība, kura ir vēl velnišķīgāka un mežīgāka par līdz šim redzētajām. Eiropā vadību ir pār-

“Homoseksualisma propaganda ir sātanistu cīrtiens tieši par tautas dzīvības saknēm.”

– Nēmuši tādi spēki, kuri tikai manipulē un melo.

– Vai ir nepieciešams pretējot Eiropas Savienības norādījumiem un pārākti, lai no Latvijas tiktu padzīti visi okupanti?

– Protams, ka tas ir nepieciešams. Tā ir vienkārša vēsturiskā taisnīguma atjaunošana. stingri nemot, pēc likuma jāaizbrauc ir visiem okupantiem, jo viņi ir pārkāpuši starptautiskās tiesības, apmetoties šeit uz dzīvi.

– Bet kā Latvijas deokupācija, dekolonizācija un debolvēzīcāja saskan ar Dieva likumiem? Dievs mums māca mīlestību un taisnīgumu.

– Pareizi! Milestība nekad nav jāpazemo. Man nav jāmīl mans slepkava tikai tāpēc, ka to ir kā pavēl mīlestības likums. Zināmā mērā šīs lietas tiek stipri pārsūlītas un sagrozītas. Piedošana ir laba un svētīga katram cilvēkam pašam. Tas nozīmē, ka pārīdarītās ir bezvainīgs, ka mūsu pienākums nav cīnīties par taisnību. Agri vēlā visi sadisti un slepkavas, kas šeit ir plosījusies savu sodu saņems. Pašreiz laicīgie spēki netaisnības vārdā šos okupantu apsargā. Tas ir tāds it kā aiztures moments, bet sods tiks visiem noziedzīniekiem ja ne laicīgajā, tad mūžīgajā pasaulē.

– Kā jūs vērtējat Latvijas Nacionālās frontes darbību?

“Virietis, kurš ieiet virieti vai kurš pieņem virieti, ir dēmons. Tādējādi šāds virietis upurējas dēmonam, ir dēmona “inkubu” (pasaules sātanisko spēku āģenti) un nepavisam nav labāks par dēmonu.”

Pravietis Zaratustra

CILVĒKS NEDRĪKST VĒRSTIES PRET DABU

INTERVIJA AR KARDINĀLU JĀNI PUJATU

◀ 1. lpp.

Liga MUZIKANTE

– Pujata kungs, kā vērtēt faktu, ka homoseksuālis Māris Sants ir varējis ieņemt mācītāja amatu? Vai arhibiskapa Jāņa Vanaga rīcība, atlaižot šo pederastu no kalpošanas baznīcā, ir pareiza un atbilstoša Kristus Svētajai Mācibai?

– Cilvēkam, kurš manīja, ka viņam piemīt šāda garīga vai miesīga novirze, jau pašā sākumā bija jāsaprot, ka par mācītāju nevajag klūt. Homoseksuāls dzīvesveids ir pret Bibeli. Bet, ja viņš izšķīrās to mācītāja amatu pieņemt, tad vismaz kaut kādā veidā vajadzēja pret šo grēku cīnīties. Ja cilvēks ar savām vājībām cīnās, neviens viņu nenotiesā. Ideāls jau nav neviens, visiem ir savi trūkumi. Bet Māris Sants atklāti uzskata, ka viņa rīkošanās ir normāla, tāpēc citas izjejas nav – Vanagam bija jāpaziņo, ka mācītāja darbu ar homoseksuālu dzīvesveidu saņemot nav iespējams.

– **Sobrīd Māris Sants tiek pataisīts par tādu kā cietēju, jo “nedemokrātiskā” baznīca viņu atlaiž no darba...**

– Sajā gadījumā Māri Santu ir nepareizi uztvert par cietēju vai kaut kādu varoni, kura puse ir it kā taisnība. Cilvēki ir sākuši izlaisties. Agrāk, pirms desmit gadiem un vairāk, šādas lietas vispār nebija iedomājamas, par tām pat tiesāja. Kaut arī tie bija padomju laiki, tomēr homoseksuālas iz-

darības tika pareizi uzskatītas par pārkāpumu. Bet reizē ar tādu kā “liberalizāciju” morāles limenis ir noslēdējis tik zemu, ka cilvēki vairs nekautrējas atklāti runāt un darit tās lietas, kuras cilvēkam ir netīkas. Homoseksuālisma attaisnošana patiesībā ir nepareiza virziena, vājību, izlaidības glorificēšana. Publiskajai domai un masu mēdiem ir jāpopularizē tieši dzīvesveids, kas ir vērts pret izlaidību. No izlaidības ceļas liels ļaunums.

Ja sabiedriskā doma atbalsta šāda veida vājības, tad zūd motīvs, kāpēc ar tām cīnīties. Jāsaprot, ka visa Daba ir Dieva darbs. Ja Dievs ir radījis vīrieti un sievieti un paredzējis ģimenes dzīvi starp viņiem, tad tas arī ir pareizais celš. Ja šo Dabas un Dieva kārtību izjauc, tad cilvēce nonāk strupceļā. Tāpēc smags grēks rodas tad, ja pārkāpj Dabā noliktos Dieva likumus.”

– **Vai vajadzētu atkal ievest likumu, kas aizliegtu homoseksuālus izdarības?**

– To jau aizliez Dabas likums. Visai cilvēka ieviestajai kārtībai ir jāeit nevis pret Dabas kārtību, bet pēc iespējas saskaņoti ar to. Ja iet kopā ar Dievu ieviesto kārtību Īabā, tad viss notiek vieglāk, it kā burās vējš pūstu. Bet, ja iet pret vēju, tad rodas mocības un nebūšanas. Ja arī kāda valsts jau ir pieņemusi homoseksuālas attiebības un pat šādas laulības par

normālu parādību, tad mūsu valstī gan no tā ir jāsargā! Tas ir Dabas likumu izkroplojums.

– Mums uzspiež uzskatu, ka demokrātija paredz attītīt homoseksuālismu par normālu, nenosodāmu parādību. Bet patiesā demokrātija taču nozīmē “tau-

– **Māris Sants vēl aizvien vadot homoseksuālu draudzi, kur viņš māca aizstāvēt homoseksuālu tiesības. Kā vērtējat šādu veidojumu? Vai piekritat, ka draudze, kurā māca aktivitātē homoseksuālisma perversiju, to attīstīt un apliecināt ir sātanisks?**

– Ir ļoti slikti, ka viņš ved cilvēkus šādā virzienā. Ja viņš strādātu draudzē, kur notiek apzināšanās, ka viņi ir inficējusies ar grēku, ja viņi šājā draudzes kopā censtos to pār-

varēt un meklēt izēju, tad viņus nevarētu nosodīt. Ja viņi apspriestos, kā atgriezties pie normāla dzīvesveida, tad tas būtu labi. Bet, ja draudze kulītē homoseksuālismu, tad tas ir slikts virzīns, kuru neatzīst ne Bibele, ne normāla sabiedrība. Katrs grēks ved uz elles ceļu un ir nepareizs. Homoseksuālisms ir smagi nepareizs, tā ir Dieva kaitināšana.

– Latvijas Nacionālās frontes priekšsēdētājs un apgāda “Viedā” direktors Aivars Garda ļoti konsekventi iestājas pret homoseksuālisma attīstību, izdot grāmatu “Homoseksuālisms – cilvēces negods

un posts”, kurā ir publēts arī jūsu darbs. Šī grāmata nepatīk Latvijas radio generāldirektoram Dzintrim Kolātam, kurš ir iesūdzējis Aivaru Gardu Generalprokuratūrā. Tā rezultātā pret Gardas kungu ir ierosināta kriminālieta par šo grāmatu.

– Šajā jautājumā es Dzintrim Kolātam piekrist nevaru! Aizstāvēt homoseksuālismu ir nedabiski un bezperspektivi. Acīm redzama prioritāte ir tam cilvēkam, kurš cīnās par normālu un dabisku kārtību. Es domāju, ka generalprokuratūra šo sūdzību neņems vērā. Ceru, ka pietiks veselā sprāta.

– Latvijas Nacionālā fronte ir sūtījusi vēstules Viņa Svētībai Romas Pāvestam Jānim Pāvīlam II. Viņš ir iešaistījies cīnā pret homoseksuālismu Romas katoļu baznīcā. Ko jūs viņam novēlētu?

– Es ceru, ka baznīca ļoti ātri attīrīsies. Homoseksuālisms ir kā augonis, ir labi, ka tas ir nācis valā, jo strutas iztečēs, un organismi būs atkal vesels. Es varu tikai apbrīnot Pāvestu, kurš līdz pat vecumam un nespēkam ved ļoti aktīvu misjonāra darbību. Lai Dievs viņu stiprina! ♦

Generālprokuratūra pret apgādā Viedā izdotu grāmatu “Homoseksuālisms – cilvēces negods un posts” ir ierosinājusi kriminālietu

TIBETAS LAMU
NOSLĒPUMI
TIBETAS MEDICĪNA
PAR VESELĪBU UN
ILGU MUZU

Viktors Vostokovs

Kopš senseniem cilvēki cenšas pagarināt mūža ilgumu un arī sīrmā vecumā grib saglabāt veselību un darbspējas. Vecuma atvairīšana nozīmē, ka gudrākie un pieredes bagātākie laudis var paplašināt savas aktīvi lietderīgas darbības robežas, tādējādi vairojot tautas gudrības pūru.

Tibetas klostero medicīnu mācītājai izredzētajiem. Lamas ļoti stingri sargā no gadījumu dīķīlēm nākušās zināšanas, lai tās nenokļūtu necienīgu cilvēku vai neprāšu rokās.

Viktors Vostokovs savā grāmatā atklāj daudz seno dziedniecības mākslas gudrību, kā saglabāt un pat atjaunot fizisko un garīgo veselību. Noslēpumus, kurus lasītājam ir iespēja apgūt un pielietot savas veselības uzlabošanai, grāmatas autors izzinājis dzīvojot Tibetas lamu klosterī, kur viņš nokļuva agrā bērnībā.

HOMOSEKSUĀLISMS IR DIEVA PAZEMOŠANA

Agnese ROZE

Latvijas Universitātē studētu prātu kroplo sātaniskās pederastu “brālības” locekļi?

Lai kļūtu par mācītāju kristiešu draudzē, cilvēkam ir jāpārziņa Bībelē rakstītais un ar savu personīgo piemēru jāīsteno šīs patiesības dzīvē. Bet Bībelē melns uz balta ir rakstīts: “Ja vīrietis kopojas ar vīrieti, kā tikai mēdz kopoties ar sievieti, tad tie abi ir izdarījuši nešķistu apgānišanos, kā vienam, tā otram ir mirtinājums, lai viņu asinis pa-

“cietēju”, par “netaisnīgi so-dito”. Ziņu raidījumā dzirdēju viedokli, ka Santa atlaišana esot gluži kā viduslaikos notikušās represijas. Nebūsim lēttīcīgi, sentimentāli un neuzķersimies uz šīs viltīgi izmestās makšķeres! Latviešu tautas morāles grāvēju un iznīcinātāju interesēs ir radīt žēlumu pret sodito sātaniskās apgrēcības piekopēju un Dieva zaimotāju. Krāpnieki cer tautā radīt nosodījumu pret arhibīskapu Jāni Vanagu,

seksuālās attiecības *ir* pret daibiskas. Nevienam nav jākaujas par šādu savu viedokli. Tas ir veselais sprāts un dzīves izmaņa, kas liek tā domāt. Tā ir jūsu sargēngēla balss, kas māca atšķīt labo no launā, pareizo apliecināt.” Tomēr zēl, ka Vanaga kungs neizslēdza Māri Santu no baznīcas jau agrāk. Vai viņš nezināja, ka Sants ir lezbiesu un geju jeb pederas-tu draudzēs “mācītājs”? Taču labāk vēlāk nekā nekad.

Latvieši, sapratīsim, kādēl tik nopietni ir jāvēršas pret homoseksuālisma propagandu, kādēl ir jāatmasko un jāparāda tā nešķīstā būtība un netīrās izdarības. Tas ir jāsaprot, lai rastos riebums kā aizsargamēhāmīnas, kas neļauj degenerēt un izkropot mūsu pasaules iza-tveri. Ja latviešu tauta zaudēs savu veselīgo domāšanu, tad tā kļūs par bioloģisku barības pār-strādātāju pūli. To vēlas pasaules varenie, kuri vada tautu apkrāpšanas plānu.

Dzintris Kolāts jau vairākus gadus neļauj atlaišt no darba pederastu Kārli Streipu, kurš līdzīgi Mārim Santam nodarbojas ar publisku homoseksuālisma propagandu. Tā vietā, lai Radio generāldirektors parādītu normālu, kultūrā cilvēka attieksimi un rīcību, viņš dara gluži pretējo – sūdz tiesā apgāda “Viedā” vadītāju, kurš izdevis grāmatu, lai homoseksuālisma nekrietnā propaganda saņemtu nāvējošu triecienu.

31.maija raidījumā “Rīta rosme” Liniņš kopā ar Bendi-ku un Latkovski bija pat uztaisījuši istu publisku normāli domājošo cilvēku apvēršanas aktu. Vajadzēja paklausīties,

liek uz viņiem.” (Trešā Mozu grāmata, 20:13). Jaunās Derības Pāvila vēstulē romiešiem 1:26-27. tiek skaidrots: “Tad nu Dievs viņus nodevis kauna pilnā kaislībā: sievietes apmaiņinājušas dabisko dzīmumu kopīvi ar pretībisko. Tāpat latviešu tautas pazudinātāji vēlas latviešos izkropot istas un patiesas mīlestības jēgas iza-tveri.

Tiek pielietots ļoti nekrietnīgs psihotriks – normāla cilvēka uztverē, Dabas un Dieva likumu godāšana, kuri paredz, ka vienīgais pareizais seksuālo attiecību veids ir starp vīrieti un sievieti, tiek padarīti par viduslaiku aizsprendumiem. Sagrozot cilvēka domāšanu, tiek panākta personības degenerēšanās, kas, savukārt, lāuj to pakļaut un vadīt svešiem spēkiem. Arhibīskaps Jānis Vanags apgādā “Viedā” izdotajā grāmatā “Homoseksuālisms – cilvēces negods un posts” raksta: “Neļaujet sevi apvārdot! Homoseksuālisms *ir* anomālija, un viena dzīmuma cilvēku

kurš, vadoties no sava veselās aprāta un kristīgās Mācības, liedza Kristus Mācības nodevējam un apziņas degenerētām turpināt darbu vadošajā amatā baznīcā. Tāpat latviešu tautas pazudinātāji vēlas latviešos izkropot istas un patiesas mīlestības jēgas iza-tveri.

Tiek pielietots ļoti nekrietnīgs psihotriks – normāla cilvēka uztverē, Dabas un Dieva likumu godāšana, kuri paredz, ka vienīgais pareizais seksuālo attiecību veids ir starp vīrieti un sievieti, tiek padarīti par viduslaiku aizsprendumiem. Sagrozot cilvēka domāšanu, tiek panākta personības degenerēšanās, kas, savukārt, lāuj to pakļaut un vadīt svešiem spēkiem. Arhibīskaps Jānis Vanags apgādā “Viedā” izdotajā grāmatā “Homoseksuālisms – cilvēces negods un posts” raksta: “Neļaujet sevi apvārdot! Homoseksuālisms *ir* anomālija, un viena dzīmuma cilvēku

ar kādu naudu Liniņš vēršas pret Jāni Vanagu par to, ka arhibīskaps neļauj baznīcā kalpot nelietīgas ideoloģijas paudējam. Kolāts iepriekš esot uztraucies, ka Gardas kungs ir norādījis, ka Latvijas radio generāldirektors ir pederastu aizstāvis. Šīs raidījums kārtējo reizi apstiprināja šo vārdu patiesumu. Sanāk, ka Kolāts sūdz Generālprokuratūrā Aivaru Gardu par komplimentu izteikšanu, jo radio šefā darbība liecina, ka viņš ir ļoti aizrautīgs un apzināgs pederastu aizstāvis. Ja Kolāts būtu godīgs, viņš patiektu no Latvijas radio visus izdzimtējus un homoseksuālisma propagandētājus. Šajā sakarā atgādināšu, ka Kolāts ir viens no raidījuma “Rīta rosme” veidotājiem, tātad atbilde par šā raidījuma tapšanu viņam ir jānes nevien kā radio generāldirektoram, bet arī kā raidījuma līdzautoram. So raidījumu nav nosodījus arī mums pazīstamās skandalozās radio dīvās Lia Guļevska, Ingrīda Ābola, Loreta Bērziņa, Ligita Meķe, Indra Giedmane un citas. Acīmredzot, šī dāmu kompānija vēl aizvien lepojas ar savu priekšnieku, kurš labprāt atlauj publiski slavināt pederastiju un zaimot Dievu.

Jāsaka: pasaule tiešām ir jukusi! Tā nav kaut kāda apnukis frāze, bet gan reāls novērtējums. Sabiedrības uztverē deģenerējus vēl nepieredzētā ātrumā. Es nebrīnītos, ka drīz ar sātanismu piezīdušies “mācītāji” kopā ar laicīgajiem izdzimtējiem “demokrātijas” vārdā no Bībeles izsvirtos vienas vienībā labākās vietas. Līdzīgus gadījumus jau glabā cilvēces vēstures lappuses. ♦

LATVIJAS NACIONĀLĀ FRONTE RAKSTA ASV PREZIDENTAM DŽORDŽAM BUŠAM

◀ 1. lpp.

Augsti godātais prezidenta kungs!

Dīž krievu sieviete Himalaju Ložas locekle Helēna Rēriha 1934.gada 10.oktobrī nosūtīja toreizējam ASV prezidentam F.D.Rūzveltam šādu vēstuli:

“Prezidenta kungs.

Bargā laikā, kad visa Pasauļe atrodas uz rekonstrukcijas sliekšņa un daudzu valstu likteņi tiek likti Kosmisko Svaru kausos, es Jums rakstu no Himalaju Virsotnēm, lai piedāvātu Jums Augstāko Palidzību. Tā Avota palidzību, kurš kopš mūžiem laikam modri stāv sardzē, sekojot notikumiem pasaulē un ievirzot tos glābjošā gultnē.

Visu laiku un visu tautu vēsture sniedz liecības par šo palidzību, kura publikai slēptā veidā parasti tiek piedāvāta valstu vēstures griežos. Šīs palidzības pieņemšana vai atteikšanās no tās nenovēršami izraisīja attiecīgās valsts uzplaukumu vai pagrimumu. Šī palidzība var izpausties visneigādītākajos un visdaudzveidīgākajos aspektos, brīdinājumu un padomu veidā. Neaizkavēšu Jūsu uzmanību pārāk ilgi, minot daudzus piemērus no tālās pagātnes; īsumā atgādināšu tikai dažus no mums vistuvākajiem laikiem.

Tā, piemēram, pirmais Hābsburgs saņēma brīdinājumu no bruņinieka trubadūra, bet Norvēģijas karalis Knuts satika piligrima tērpā gērbušos nepazīstamu virietai, kas aicināja viņu būt piesardzīgam attiecībā pret kaimiņiem. Zviedrijas karalim Kārlim XII kāds garīdznieks izteica stingru brīdinājumu nesaķ fatālo uzbrukumu Krievijai, kurš darīja galu Zviedrijas attīstībai.

Kopš publicēta bēdīgi slaveņas Marijas Antuanetes galma dāmas grāfenes d'Ademāras dieinasgrāmata, tagad plaši kļuvis zināms fakti par vēstulēs un pri-vātas vizītēs izteiktajiem brīdinājumiem, ka valstī, galīgām un karalienes draugiem draud briesmas. Šie brīdinājumi allaž nāca no viena avota – no grāfa Senžermēna, Himalaju Ložas loceļa. Taču visi viņa brīdinājumi, kuru mērķis bija glābt, tika uztverti kā aizvainojoši un krāpnieciski. Šā atteikuma traģiskie rezultāti vienīm ir labi zināmi.

Atcerēsimies Napoleona, kurš pirmajos slavas apmir-dzētajos gados labprāt atcerējās savu vadzvaigzni, bet kurš tajā pašā laikā neuzklausīja augsto Padomu un, lepnības pārņemts, rīkojās pretēji Galvenajam nosacījumam – atturēties no uzbrukuma Krievijai. Viņš ignorēja labvēlīgo brīdinājumu, un visiem ir zināms, ka viņa armija tika sakauta, bet viņu pašu piemeklēja traģisks gals. No laika ziņā mums tūvākum notiku-miem varam atsaukt atmiņā karalienei Viktorijai ap 1850. gadu izteikto brīdinājumu. Brīdinājums un gudrais Padoms tika noraidīts, un rezul-tāti ievirzījās savā gultnē.

Tādā pašā veidā stingrs brīdinājums savlaicīgi tika iz-teikts Krievijas valdībai, un mēs esam tā ignorēšanas bē-digo rezultātu liecīnieki.

Taču minēsim piemērus, kas ir tuvāki Jums, un tie ir

pieņemtu Padomu piemēri. Tā mēs zinām, ka Džordzs Vašingtons saņēma Padomus no noslēpumaina Profesora, un ar to ir izskaidrojami visi viņa panā-kumi. Tāpat arī vēsturiskajā Asamblejā, kurā pieņēma Amerikas Neatkarības Deklarāciju, ir fiksēts gadījums, ka kritiskā brīdi, kad sākās šaubas un svārstīšanās, no klātesošo vidus piecēlās gara auguma nepazīstams vīrietis un savu kvēlo runu pabeidza ar aici-nājumu: “Lai Amerika kļūst brīval!” Entuziasms Asamblejā iekvēlojās ar jaunu spēku, un Amerikas Neatkarības Deklarācija tika parakstīta. Kad klātesošie gribēja sumināt

kais! Lai Diženie Vēstijumi tiek pieņemti!”

1934.gada 15.novembrī He-lēna Rēriha nosūtīja F.D.Rūzveltam otro vēstuli, kurā rak-stīts: “Prezidenta kungs,

Jūsu vēstuli saņēmu. Esmu laimīga, ka Jūsu lielā sirds tik brīnišķīgi ir uzņēmusi Vēstiju-mu, bet Jūsu gaišais prāts ir bijis brīvs no aizspriedumiem, šīs pretīgās infekcijas, kas mūsos iz-nīcina dievišķo un radošo tici-bas ugumi. Jūsu tīcība Jaunajai celsmei un Jūsu skaidrais prāts man palidzēs pakāpeniski Jūs iepazīstināt ar visu Jaunās cel-smes Plānu, kurā Jums un Jū-su valstīj ir lemta tik liela loma.”

Himalaju Ložas Mācība jeb

Agni Joga vēsta, ka tagad ie-stājas Tais-nīguma un Patiesības laikmetis, un skaidri norāda vi-sas pasaule-s tautu

tālākā s

evolūcijas virzienu, kas jāpie-ņem nekavējoties, ja tautas un valstis vēlas iet kopsoli ar to:

psihiskās energijas apgūša-na, kooperativā sabiedris-kā iekārta, sieviešu kustība jeb sievietes īpašā loma sa-biedriskajā dzīvē. Kā Helēna Rēriha rakstīja prezidentam Rūzveltam: “... ar savu laiku nokalpojušiem kritērijiem, kas Pasaulli novēduši līdz pašreizē-jam sabrukuma stāvoklim, nav iespējams celt valsts labklājību un nākotni.” Tātad jauni kritē-riji ir doti. Pasaules tautām un valstīm atliek tikai tos pieņemt.

Cilvēces tālākā evolūcijai nepieciešamo trīs iepriekšminēto pamatkritēriju pieņemšāna īpaši izdevīga ir pasaules lielo kapitālu īpašniekiem. Kā tas vēsturē ir bijis, saglabājās tikai tās bagātības, kas tiek ie-guldītas jaunas evolūcijas pa-kāpes veidošanā. Kā zināms, tie līdzekļi, kas tika ieguldīti ar nolūku saglabāt aizējošo feodā-lo iekārtu, aizgāja bojā. Un otrādi, tie kapitāli, ko tālredzī-gākie cilvēki ieguldīja jaunās progresīvās kapitalisma sa-biedriskās iekārtas veidošanā, saglabājās un pieauga propor-cionāli kapitalisma progresa-m.

Jūs, augsti godātais Buša kungs, kā pasaulē ekonomiski un militāri varenākās valsts prezidents, ar Jūsu valstīj un Jums personiski piemītošo mil-zīgo autoritāti, varētu ievirzīt visas pasaules notikumus vaja-dīgajā gultnē. Tad pasaule ne-būtu vietas terorismam un tā-dām mūsdienu cilvēci apkau-nojot parādībām kā bez-darbs, narkomanija, alkoholisms, azartspeles, AIDS, homo-seksuālisms, apzinās degenerē-šanās un citām. Radīsies iespē-jā pakāpeniski sakārtot pasaule-s ekonomiku.

Pasaules kartē kontūras jau ir iezīmētas, un Jums tiek piedāvāts iepriekš cienīgu vietu Jaunā Laikmeta veidošanā. Un tikai no Jums ir atkarīgs, vai to pieņemsit vai noraidīs-it. Valsts liktenis ir Jūsu rokās.

Kas es esmu, to Jums pas-tātis šā vēstījuma iesnie-dējs. Taču es Jūs lūdzu ticēt sirds kvelājiem centieniem palidzēt valstīj un Jums, Prezidenta kungs. Šī sirds ar prieku ir uzņēmusies Labās Vests Nesēja lomu.

Lai Jūsu lēmums ir vislabā-

deputāti, Ministru prezidents Andris Bērziņš, kuriem, atšķirībā no Jums, augsti godātais prezidenta kungs, un Amerikas tautas, nemaz nepieņem-tās svētās patriotisma jūtas pret savu tautu, kas absolūti nepieciešamas, lai ieņemtu valsts vadītāja amatū, kā arī Eiropas Savienības komisārs paplašināšanas jautājumos Ginters Ferhogens. Diemžēl jāteic, tas notiek ar ANO un to valstu atbalstu, kuras ir vainojamas par Latvijas okupāciju 1940.gadā un pārdošanu ver-dzībā Padomju Savienībai Ter-herānas, Jaltas un Potsdamas konferēcēs: Krievija (PSRS mantiniece), Vācija, ASV, Liel-britānija, kaut gan visas starp-tautisko likumu normas un dažādu pasaules organizāciju do-kumenti liecina par Latvijas de-kolonizācijas nepieciešamību.

1983.gadā Eiropas Parla-mēnts ar milzīgu balsu vairākumu atsevišķā rezolūcijā par Baltijas valstīm atzina, ka tās ir okupētas, kolonizētas un ru-sificētas. Norādot, ka 1940.gadā saskaņā ar Molotova – Ri-bentropa paktu ir notikusi sa-vulaik neatkarīgo un neutrālo valstu – Latvijas, Lietuvas un Igaunijas – okupācija un ka šī okupācija vēl joprojām turpi-nās, “parlamenta politiskā apakškomisija izvirza priekšli-kumu Baltijas valstu jautāju-mu nodot ANO Dekolonizācijas apakškomitejai [...]” Se-višķa uzmanība jāpievērš par-domju mežīnājumiem ilgākā laika posmā izdzēst Baltijas tautu nacionālo identitāti, sis-temātiski pārkrievot tās, lai tādējādi nodrošinātu šo valstu piederību Krievijai. Šādu po-litiku neapšaubāmi var no-saukt par austro- genocīdu.”

Ar nepārprotamu skaidrību dažādo frakciju pārstāvji šo valstu pārkrievanu kvalifi-cēja kā koloniālismu. “Krievija līdz šim brīdim noraida pašnoteikšanās tiesības savām kolonijām [...] PSRS režīms, kuru trijām Baltijas valstīm ir uzspiedušas Hitlera – Stalina-pakāpēs kā koloniālismu.”

Šajā Latvijas pilnīgas deoku-pācijas un dekolonizācijas jau-tājumā Jūs, augsti godātais prezidenta kungs, varat palidzēt latviešu tautai un valstij, parādot iniciatīvu un sasaucot, piemēram, Rīgas konferenci, kurā piedaloties Latvijas un vi-su iepriekšminēto valstu pār-stāvji un kurā reizi par visām reizēm tiktu atjaunots Tais-nīgums, jo bez tā nav iespēja-ma sekmīga tālākvīzība. Tā Jūs novērsīset netaisnību, ko latviešu tautai nodarīja ie-priekšējie ASV prezidenti. Ne-viens nedrīkst un nevar pie-spiesi saimniektauti, latvie-šus, dzīvot kopā ar okupan-tiem. Dzīvot okupantu ielen-

ālisma jēdzienu [...] ar pilnām tiesībām var runāt par pakā-penisku, plānotu auksto geno-cīdu, kas ir absolūti pretrunā ar ANO hartu [...] šobrīd ir ļoti maz koloniju aizjūras zemēs. Toties Eiropā mums ir koloni-ālisma problēmas kā Padomju Savienības hegemonālās poli-tikas sekas. Klasisks piemērs tam ir Baltijas valstis... pret kurām tiek turpināta brutāla koloniāla iznīcēšanas politika, sistemātiski veicot rūsifikāciju.” 1987.gadā Eiropas Parla-mēnts ar rezolūciju nr.872 no jauna apstiprināja jau 1983.gadā paustiesību, norādot uz latviešu tautai draudošo asimi-lāciju un nacionālās identitātes zaudēšanu krievu masveida imigrācijas rezultātā.

1965.gada 21.jūnijā ASV Pārstāvju palāta vienbalsīgi ar visu klātesošo 298 deputātu balsīm pieņēma rezolūciju, ku-ru 1966.gada 22.oktobrī tikpat lielā vienprātībā apstiprināja ASV Senāts: “Padomju Savienības valdība, ište nojot depo-tācijas un cilvēku pārvietoša-nas programmu, turpina savus centienus izmaiņāt Baltijas val-stu iedzīvotāju etnisko sastā-vu.” ANO Generālā Asambleja 1967.gada 19.decembrī un at-kārtoti 1977.gadā ir pieņemu-si rezolūcijas, kurās nosodīta apzināta etniskās struktūras maiņa citu, svešzemnieku va-rai pakļautajās teritorijās.

Šajā Latvijas pilnīgas deoku-pācijas un dekolonizācijas jau-tājumā Jūs, augsti godātais prezidenta kungs, varat palidzēt latviešu tautai un valstij, parādot iniciatīvu un sasaucot, piemēram, Rīgas konferenci, kurā piedaloties Latvijas un vi-su iepriekšminēto valstu pār-stāvji un kurā reizi par visām reizēm tiktu atjaunots Tais-nīgums, jo bez tā nav iespēja-ma sekmīga tālākvīzība. Tā Jūs novērsīset netaisnību, ko latviešu tautai nodarīja ie-priekšējie ASV prezidenti. Ne-viens nedrīkst un nevar pie-spiesi saimniektauti, latvie-šus, dzīvot kopā ar okupan-tiem. Dzīvot okupantu ielen-

kumā latviešiem ir pazemojo-ši un pretīgi. Galu galā tas ir pretlikumīgi.

Latvija savukārt var palidzēt ASV un citām Eiropas valstīm cīnā pret tik briesmī-gu ar apzinās degenerēšanos saistītu parādību kā homo-seksuālisms. Latvijas sabied-rības vairākums iestājas pret šo normālai cilvēcēm apzinai pretīgo parādību. Pret homo-seksuālismu viennozīmīgi iestājas ari Romas Katoļu baz-nīcas kardināls Jānis Pujats un Latvijas Evaņģēliski lute-ristiskās baznīcas arhibīskaps Jānis Vanags. Labprāt nosū-tām Jums, augsti godātais prezidenta kungs, divas grāmatas: “Latvija bez homo-seksuālisma” un “Homoseksuālisms – cilvēces negods un posts”, kuru autori ir jauniesi no latviešu tautas “zelta fonda”.

Latvijas Nacionālā fronte pirmo reizi pasaulei izstrādāju-si uz Dieva jeb Dabas likumiem pamatotas **tautu tiesī-bas**. Ja tās pieņems par nor-mu visas pasaules tautas un valstis, būs iespējams nodibināt ilgstošu un taisnīgu mie-ru pasaulei. Kopā ar “Tautu tiesībām” nosūtām Jums pēc latviešu tautas iniciatīvas iz-strādāto likumprojektu “Par Latvijas dekolonizāciju” un latviešu jauniešu – patriotu sa-rakstīto grāmatu “Nevienam mēs Latviju nedodam”, kur pausta nelokāma un negrozāma griba atbrivoties no oku-pantiem. Mūsuprāt, būtu sva-rīgi, lai kāda ASV izdevniecība šīs grāmatas pārtulkotu un izdotu angļu valodā.

Latvijas Nacionālā fronte un lielā latviešu tautas daļa, kas to atbalsta, lielā cerībā gaida Jūsu atbildi un sadar-bību Latvijas pilnīgā deoku-pācījā un dekolonizācijā. Lai piepildās Jūsu tautas un valsts viscīldenākie centieni!

Cieņā
Latvijas Nacionālās frontes priekšsēdētājs

Aivars GARDA

DEPUTĀTS RIŠARDS LABANOVSKIS APVAINO ŽURNĀLISTES

◀ 1. lpp.

Deputāts Rišards Labanovskis rupji apvainoja žurnālistēm, kuras realizēja savas likumā “Par presi un citiem in-formācijas līdzekļiem”. Aici-nām arī izvērtēt Rišarda La-banovska rīcību, sniedzot ne-patiesu informāciju, kura skar valstiski svarīgu jautājumu – pa-švaldību vēlēšanu likumu.

Dala no Rišarda Labanovska aizskarošajiem izteicie-niem un uzkliedzieniem ir ie-rakstīti audiokasetē. Tā kā R.Labanovska meli bija mul-sinoši un reakcija –iepriekš neparedzēta un skandalozī satricoša, tā radīja nelielu apjukumu, tāpēc ieraksts ti-ka veikts fragmentāri.

Latvijas Nacionālās frontes Stratēģijas padomes locekļu un laikraksta DDD darbiniecu Ilzes Liepas, Vitas Nikitinas, Līgas Krieviņas, Lienes Apines, Līgas Muzikantes vārdā

Latvijas Nacionālās frontes priekšsēdētāja vietniece un laikraksta DDD galvenā redaktore

Līga MUZIKANTE

LATVIEŠIEM, KAM OKUPANTU DĒĻ NAV DZĪVOKLŪ...

ATKLĀTA VĒSTULE

Katrs domājošs latvietis šodien saprot, ka tā saucamā "neatkarības" pasludināšana (1990.gada 4.maijā) bija, nekas cits kā globāls latviešu tautas apkāršanas triks ar mērķi nevis veikt deokupāciju, dekolonizāciju un debolševizāciju, ko toreiz pieprasīja latvieši, bet gan izveidot noziedzīgu režīmu okupantu legalizēšanai Latvijā. Tā mūsu tautas nodevēji un kangari apmuļkoja tautu, un Latvija joprojām ir okupēta un kolonizēta. Krāpšana un genocīds pret latviešu tautu turpinās. Lai nomāktu tautas modrību, mūsu varneši aizvien cītīgāk "pūš" savā melīgajā "neatkarības" taurē, tai pat laikā integrējot un naturalizējot okupantu Latvijā uz nebēdu, jo viņu izveidotais un pārvaldītais noziedzības režīms taču balstās uz okupantu stūrakmeniem.

Ciniski un amorāli mūsu varturi piekopj latviešu tautas iznīcināšanas politiku. Saimniektauta joprojām ir upurtautas statusā un nabadzīgi mitinās bēniņos, pagrabos un citos cilvēka cieņas pazemojošos "ūkos", ko absurdī dēvē par dzīvokļiem. Okupanti turpretī kā, dzīvojuši tā dzīvo labiekārtajos, latviešiem nolaupītajos dzīvokļos. Salīdzinoši maz ir to latviešu, kam pieder kaut cik pieņemamas mājoklis.

Ieskatoties sociālā pētījumā "Etniskā piederība un nabadzība Latvijā, 2000." redzam, kāds mājas ērtību līmenis ir saimniektautai salīdzinājuma ar okupantiem (procentos).

	latvieši	krievi	pārējie
Elektrība	99	99	99
Ūdens piegāde	77	89	80
Kanalizācija	75	88	79
Tualete	69	86	76
Siltais ūdens	48	65	53
Centrālapkure	58	81	68
Duša, vanna	61	79	67
Atsevišķa virtuve	97	96	96
Gāze no gāzes vada	42	66	53
Balonu gāze	46	24	38
Elektriskā plīts	3	3	2
Telefons	65	69	66

Šie skaitli liecina, ka pamattauta dzīvo, maigi sakot, daudz pietīgāk, un latviešu dzīves līmenis ir ievērojami zemāks par okupantu dzīves līmeni. Bet pēdējiem vēl nav gana – savas prīvilēģijas viņi pieņem kā pašu par sevi saprotamu, kļaužādam, ka latvieši viņiem "bojājot" dzīvi – viņi, lūk, tiekot diskriminēti.

latu. Tātad krievu parādu summa sanāk 47 520 000 latu.

Ja pieņemam, ka Latvijā (pēc oficiālājiem datiem) ir ap 800 000 kolonistu, no kuriem 688 000 dzīvo pilsētās un 112 000 – laukos, un ka katram no viņiem pilsētās pieder aptuveni 17,5 m², kas maksā 3 000 latu (pēc Līgas Muzikantes uzziņām), bet laukos –

16,5 m² apdzīvojamās platības, kas maksā 10 000 latu, iznāk, ka okupantu rīcībā va-

drošinās to izmantot. Atvēsim mūsu tautas rītausmas durvis un pateiksim okupantiem droši un stingri: "Brauciet projām – jums pašiem ir sava zeme!"

Katrs atsevišķi nepērsimies savās problēmās kā circeņi pa pelniem, bet apvienosimies ap deokupācijas, dekolonizācijas un debolševizācijas prasību, kas ir vienīgais mūsu problēmu risinājums un tautas izdzīvošanas garants. Pieprasīsim savas saimniektiesības, kopīgiem spēkiem izmetīsim okupantu dzeguzēnu no savas ligzdas. Tikai tad mēs atgūsim savus īpašumus un dzīvokļus un attīrīsim latviešu tautas fizisko un garīgo dzīves telpu.

Lai gan visi uz Latvijas zemes esošie īpašumi pieder latviešu saimniektautai, latvieši vēl dod iespēju okupantiem pārdot "savus" pamatītais nolaupītos dzīvokļus, lai labprātīgi, kaut cik ar godu varētu atstāt šīs "viesmīligās" telpas.

Pēc dekolonizācijas atrisinātos arī dzīvokļu problēmas un nevajadzētu plānot pilnīgi lieko un šobrīd izskērīgo dzīvojamo māju celtniecību. Tad viss mums piederošais arī būs mūsu – vien jāatbrīvo mūsu zeime no parazītiem.

Ienaudnieks – mūsu tautas nodevēji un kangari – pielieto pret mums šķelšanas taktiku, ko nedrīkstam pieļaut. Tauta ir stipra un neuzvarama, ja tā ir vienota un konsolidē visus savus centenus un gara spēku vienotam mērķim.

Uz cildenu mērķi ejošiem arī Visaugstākais sniegs palīdzību, bet zākpastalām Dievs nepalīdzēs. Un nav cildenāka mērķa kā kalpošana savai tauzai un Dzimtenē.

Pildot Kosmosa Likumus, apzinoties Esības Pamatus, evolūciju un tautas lomu tajā, mēs būsim iekļāvušies Lielajā Kalpošanā.

Latvijas Nacionālās frontes rindās ir daudz jaunu, strādāt spējīgu cilvēku ar augstu gara potenciālu. Katra latvieša gods un svēts pienākums ir atbalstīt šos jauniešus grūtajā, bet skaistajā cīņā par tautas tiesībām un brīvību.

Būsim savas zemes Aizsargi un Aizsardzē! Cīnīsimies kopā par savu labklājību un par savu Dzimteni. Tā mums ir vienīgā – neatdosim to ciemi! Mums nav tādu tiesību!

Latvijas Nacionālās frontes Ventspils atbalsta grupas vadītāja

Steidzīte FREIBERGA

Minētā pētījumā ir arī statistika par dažādu etnisko grupu nenomaksāto īri un komunālajiem pakalpojumiem:

	latvieši	krievi	pārējie
Nav nomaksājuši īri par pēdējiem 3 mēnešiem	7%	13%	10%
Maksā par īri un komunālajiem pakalpojumiem daļēji	12%	20%	17%
Ir parādi vai nenomaksāti rēķini	22%	33%	33%

Sie skaitli neprasa komentārus. Redzam, ka latvieši savā tēvzemē ir nabadzīgāki par kolonistiem. Vēl jāpiebilst, ka okupanti, pārliecīnāti par savām generaltiesībām mūsu valstī, nemaksā par ieņemtām labiericībām pat tad, ja ir nauda. Taču maznodrošinātās latvietis, nespēdams nomaksāt, "uzskrūvētos" tārīfus, tiek izlikts uz ielas.

Ieskatisimies Līgas Muzikantes (grāmata "Par Latvijas dekolonizāciju", Vieda) aprekānāto parādu summā, ko rada okupanti. Ja 20% no viņiem nenomaksā par īri un komunālajiem pakalpojumiem katru mēnesi kaut vai tikai 10 latus, redzam, ka summa sanāk diezgan pamatīga – 1600 000 latu mēnessī (pieminēts minimālākais aprēķina variants).

Minētājā statistikā ir arī teikts, ka parādi un nenomaksātie rēķini latviešiem vidēji ir 100 latu, bet krieviem 180

retru būt apdzīvojamā platība par 2 176 000 000 latiem.

Kolonistu lielais vairums, kā redzam, dzīvo pilsētās. Nabadzīgie Latvijas lauki, ko Eiromafija ieplānojusi iznīcināt, okupantiem nav piejēmami. Viņi daudz labprātāk gozējas labklājībā latviešu tautai nolaupītajos dzīvokļos. Bet latviešu tālē lielā daļa, 43%, okupanti izspiesti no pilsētām, cīnās par savu izdzīvošanu laukos.

Miljē tautieši! Vai mums nemaz nav pašlepnuma? Nebūsim taču kūtri un padomāsim. Pēc oficiālājiem datiem, kas nebūt nav tie precīzākie, mūsu ir tikai 57% savā tēvzemē. Lai pamatnācīja spētu izdzīvot, demogrāfu atzītais minimums ir 75%. Zinot šo faktu, ir jāsaprot, ka tiešām atrodāmies uz iznīcības sliekšņa. Pajautāsim katrs sev, vai esam tiesīgi pieļaut savas tautas iznīcību? Vai drīkstam glēvi stāvēt malā un, gudri spriedelējot, nogaidīt? Arī šāda attieksme ir nozīiegums. Un tā saucamā "demokrātiskā iecīetība" pret okupantiem, ko latviešiem cēnas "iepotēt" glēvuļu un mūsu tautas nodevēji, ir visaugstākā bezatbildība un nozīdzība. "Iecītīgi" pieļauts genocīds pret savu tautu ir krimināli sodāma rīcība.

Latvieši! Pārstāsim būt cērīgām aitas! Vai nu celsimies un iesim ar lepni pacelt galvu savā tēvzemē, vai arī tiksīsim izķīdināti okupantu lavas straumē un Eirovērtību saceltajos puteklos.

Eirosavienībai nav vajadzīga latviešu tauta, bet gan pārkāsot un pārgērbtu okupantu un Eirostandartiem un Eirovadībām pakārtojama Latvijas parodija.

Nebūsim nelgas un necerēsim uz brīnumu, ka kāds labdaris mums uz paplātes pieņeši kāta atslēdziņu. Ja tas nav noticis līdz šim, tad arī neznotiks. Būtu absurdī gaidīt, ka mūsu varnešiem pamodisies sirdsapziņa – nevar uzmodināt to kā nav. Zelta atslēdziņa ir mūsu pašu rokās, tikai jāuz-

drošinās to izmantot. Atvēsim mūsu tautas rītausmas durvis un pateiksim okupantiem droši un stingri: "Brauciet projām – jums pašiem ir sava zeme!"

Katrs atsevišķi nepērsimies savās problēmās kā circeņi pa pelniem, bet apvienosimies ap deokupācijas, dekolonizācijas un debolševizācijas prasību, kas ir vienīgais mūsu problēmu risinājums un tautas izdzīvošanas garants. Pieprasīsim savas saimniektiesības, kopīgiem spēkiem izmetīsim okupantu dzeguzēnu no savas ligzdas. Tikai tad mēs atgūsim savus īpašumus un dzīvokļus un attīrīsim latviešu tautas fizisko un garīgo dzīves telpu.

Lai gan visi uz Latvijas zemes esošie īpašumi pieder latviešu saimniektautai, latvieši vēl dod iespēju okupantiem pārdot "savus" pamatītais nolaupītos dzīvokļus, lai labprātīgi, kaut cik ar godu varētu atstāt šīs "viesmīligās" telpas.

Pēc dekolonizācijas atrisinātos arī dzīvokļu problēmas un nevajadzētu plānot pilnīgi lieko un šobrīd izskērīgo dzīvojamo māju celtniecību. Tad viss mums piederošais arī būs mūsu – vien jāatbrīvo mūsu zeime no parazītiem.

Ienaudnieks – mūsu tautas nodevēji un kangari – pielieto pret mums šķelšanas taktiku, ko nedrīkstam pieļaut. Tauta ir stipra un neuzvarama, ja tā ir vienota un konsolidē visus savus centenus un gara spēku vienotam mērķim.

Uz cildenu mērķi ejošiem arī Visaugstākais sniegs palīdzību, bet zākpastalām Dievs nepalīdzēs. Un nav cildenāka mērķa kā kalpošana savai tauzai un Dzimtenē.

Pildot Kosmosa Likumus, apzinoties Esības Pamatus, evolūciju un tautas lomu tajā, mēs būsim iekļāvušies Lielajā Kalpošanā.

Latvijas Nacionālās frontes rindās ir daudz jaunu, strādāt spējīgu cilvēku ar augstu gara potenciālu. Katra latvieša gods un svēts pienākums ir atbalstīt šos jauniešus grūtajā, bet skaistajā cīņā par tautas tiesībām un brīvību.

Būsim savas zemes Aizsargi un Aizsardzē! Cīnīsimies kopā par savu labklājību un par savu Dzimteni. Tā mums ir vienīgā – neatdosim to ciemi! Mums nav tādu tiesību!

Latvijas Nacionālās frontes Ventspils atbalsta grupas vadītāja

Steidzīte FREIBERGA

OKUPANTU PRESĒ

Līga KRIEVINA

Telegraf

Boriss Cilevičs, Saeimas deputāts no Jurkāna-Rubika bloka, ieskicē "ideālo" Latvijas sabiedrības modeli. "Tā ir daudz-kultūru, daudzvalodu valsts, kurā cilvēki runā dažādās valodās. Kur latvieši, krievi, ukraini, poli, ebreji draudzējas un nīst, kopā un atsevišķi kārti darījumus, iemīlas, rada bērnus. Manā Latvijā tautas neatņemama sastāvdaļa ir krievi, tie nav kaut kāda anomālijā vai "okupācijas mantojums". Es katu dienu runāju trīs valodās un man tas patīk, es ļoti labi jūtos šajā multikultūrājā vidē." Pēc Saeimas deputāta uzskatīm īstnieši latvijieši ir tie, kuri "neskatoties ne uz etnisko izceļumu, ne dzimtu valodu, bez problēmām runā latviešu vai krievu valodā – kā ērtā sarunu biedram. Lasa gan Dienu, gan Veski Segona. Ar lidzīgu interesi skatās gan Krievijas Sabiedrisko televīziju, gan LNT. Bet pasaules hokeja čempionātā draudzīgi jūt lidzi "mūsējiem" – Latvijas komandai. Tāda, pēc manām domām, ir patiesīga Latvijas tauta – mūsdienīgas europeiskas zemes iedzīvotāji, nevis etnogrāfiska rezervāta iemītnieki. Un tādu cilvēku kļūst arvien vairāk – viņiem pieder nākotne" (Telegraf, 2002.gada 20.maijs).

Panorama Latvii

Kāds cits viņa tautietis, Maksims Margoļins 18.maija avīzē Panorama Latvii demonstrē īpašu ebreju šovinisma filozofijas piemēru. Viņa intervījā atklāti tiek kurināti naids pret latviešu tautu, sakot, ka ūžus latvieši esot šāvuši paši pēc savas gribas, nevis okupantu spiesti. Turklatā "holokausta sagatavoja noskoņojums, kas valdīja sabiedrībā pirms Latvijas republikas laikā, it īpaši pēc tam, kad 1934.gada maijā pēc valsts apvērsuma pie varas nāca Ulmanis. [...] Esmu pietiekami nopietni studējis dažu labu tā perioda nacionālistisko, ekstrēmistisko organizāciju vadītāju sacerējumus un runas. To skaitā arī "Pērkonkrusta" Esmu lasījis viņu avizes, žurnālus, brošūras. Pārsteidz tas, ka ūžus latvieši esot šāvuši paši pēc savas gribas, nevis okupantu spiesti. Turklatā "holokausta sagatavoja noskoņojums, kas valdīja sabiedrībā pirms Latvijas republikas laikā, it īpaši pēc tam

INFORMĀCIJA

Krievija saviem tautiešiem atgriezties etniskajā dzimtenē – šajā gadījumā tiek piedāvāta koncreta darbības programma un noteikta vieta Krievijā:

1. Tieka veidota datu bāze par cilvēkiem, kuri vēlas pārcelties uz Kalugu vai Kalugas apgabalu;
2. Notiek iepazīstināšana ar Kalugas infrastruktūru: ražo-

cties uz dzīvi etniskajā dzimtenē – šajā gadījumā tiek piedāvāta koncreta darbības programma un noteikta vieta Krievijā:

1. Tieka veidota datu bāze par cilvēkiem, kuri vēlas pārcelties uz Kalugu vai Kalugas apgabalu;
2. Notiek iepazīstināšana ar Kalugas infrastruktūru: ražo-

Latvieši, mūsu pienākums ir kategoriski norādīt kaimiņos dzīvojošajiem, pažīstamajiem un arī nepazīstamajiem okupantiem, lai viņi brauc mājās! Iedodiet viņiem šo adresi, kur saņemt palīdzību pārceļošanai uz etnisko dzimteni! Nelieciet viņus mierā līdz brīdim, kamēr viņi jau dzīvo Kalugā vai citur, tikai ne Latvijā!

šanas uzņēmumiem, transportru, dzīvojamo platību, nekustamo īpašumu tirgu, pensiju nodrošinājumu, mācību iestādēm, kultūras centriem. Pārceļotāju nodrošināšana ar informāciju par dzīvoļu tirgu, brīvām darba vietām uzņēmumos un firmās, kā arī par profesijām un

specialitātēm, kurās ir nepieciešami darbinieki, par iespējām pārceļties uz jaunu dzīves vietu, par to, kā noformēt nepieciešamos dokumentus, par skolām un augstskolām.

3. Tieka piedāvāta arī pārceļošanas realizēšana, nodrošinot vienlaicīgi gan ar dzīves vietu, gan ar iekārtošanos darbā (Ka-

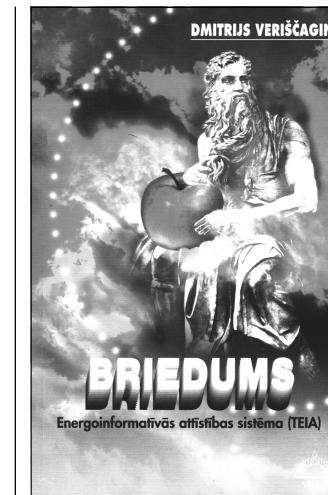
sniegtas konsultācijas un juridiskā palīdzība.

5. Laikā pēc pārceļošanas tiek sniegtas palīdzība dokumentu noformēšanā, kas saistīta ar dzīvokļa reģistrāciju un inventarizāciju; tiek palīdzēts noformēt pierakstu un saņemt jaunās Krievijas pasašes, iekārtoties darbā, mācību iestādēs un bērnudārzos; pārceļotājiem tiek piedāvāta iespēja paaugstināt savu profesionālo kvalitāti vai arī pārkvalificēties.

Sīkāku informāciju iespējams iegūt pie Latvijā dzīvojoša Krievijas pilsoņu biedrības priekšsēdētāja Jurija Uljanova.

Adrese Rīga:

"Kriev Nams"
("Ruskijs Dom")
Tallinas ielā 97,
pirmdienās
no 18:00 līdz 19:00
un sestdienās
no 12:00 līdz 14:00.
Tālrunis informācijai
6595294
E-pasts: uljanovj@delfi.lv

Dmitrijs Veriščagins
BRIEDUMS

VĒSTULE

SUNS ZINA, KO ĒDIS UN ĒD

Lasot rakstu "Aizsargs ar ticību tautai" Latviešu Patriota 9.numurā, sajutu milzīgu alerģiju pret cilvēkiem, kuri spēj liekulīgi runāt tautas vārdā brīdi, kad Latvijas neatkarība šūpojas tievā diezinā. Rakstā ir runāts par nelaiķa Ribas vadīto LAP (Latvijas Aizsargu Organizāciju), kurai šodien par tās vadītāju uzdzodas pašieliktenis A.Kaimiņš. Lai lasītājam būtu skaidrība par LAO, tad loti īsi informēšu par šīs organizācijas rašanos un darbību, jo visu laiku ar šo organizāciju esmu bijis saskarsmē. Esmu bijis 18.novembra Savienības dibinātāj-biedrs, TB un TB/LNNK domnieks.

Atmodas sākumā JRibas vadībā tika atjaunota LAO darbība un reģistrēta LK (Latvijas komiteja). Tajā laikā M.Grīnblats, G.V.Kristovskis un Rība apbraukāja Latviju un agitēja par LK, PK (pilsōnu komiteju) un LAO. Atmodas nacionāli patriotiskajā gaisotnē tauta šīs idejas vērtēja atzinīgi un pieņēma aktīvu līdzdarību. Tajā laikā paraleli LTF laikrakstam "Atmoda" tika arī nodināts vēl progresīvāks un patriotiskāks laikraksts "Pilsenis" E.Vēbera redīgējumā. Protams, tas viss bija kā sāls uz brūcēm KP funkcjonāriem un latviešu nācijas ienaidniekiem. Tad notika politisks pagrieziens – M.Grīnblats, Jirgens, Straumes un citu hameleonus vadībā likvidējās 18.novembra Savienība, izdzisa LK un PK darbība. 5.Saeimas vēlēšanās, izmantojot tautas uzticību, valdībā tika ievelēti visi minētie "patrioti". Laikraksts "Pilsenis" asi kritizēja šos nodevīgos politiskos eksperimentus, īpaši, pie varas tikušo LC un bijušos čekistus. Laikraksts dabūja vairākas reizes mainīt nosaukumu, bet nepadevās. Arī LAO darbība iekonservējās un apklusa, bet ne visi aizsargi ar to samierinājās. Ribas štābs atrādās Matīsa ielā (liekas Nr.88), gandrīz blakus nu jau bijušo laikrakstu "Pavalstnieks" un "Atmodas" redakcijām. Rība ar saviem domu biedriem bija saskaņītis par viņam izteikto kritiku. Tika atlauztas redakciju durvis un panemts vienīgais dators. Neapmierinātie aizsargi atkal Rību "paspaidīja". Tad nu lūk, Rība pilnā kaklā sauca palīgā līdz tam neatzītās valdības pārstāvju un sacēla veselu me lu pilnu brēku.

Pretējās puses aizsargi jutās aizskarti un sasaucā Ārkārtas kongresu. Rība uz kongresu neieradās, bet vēlāk paziņoja, ka pretējā puse ir izslēgta no LAO. Pretējā puse nepadevās, bet nodināja otru aizsargu organizāciju. Vēlāk to reģistrēja Valsts Uzņēmumu reģistrā, kā 1940.g. represīvi likvidētās LAO tiesību pārņēmēju. **Juridiski neskaitās nekādas citas ribešu – kaimiņiešu organizācijas.** Īstajai LAO pilnveidot savu darbību bija un ir loti grūti, jo tiek apzināti, kādu interesēs veida divu nādīgu organizāciju konkurence. Ribiešu – kaimiņiešu "aizsargiem" tika atkārtoti izteikts aicinājums sēsties pie galda, apvienoties un kopīgi pildīt Dzimtenei doto solijumu. Atsaucības nav, jo *kādam* ir izdevīga nesaņamā aizsargu starpā. To uzskatāmi pierāda A.Kaimiņa melu raksts "Patriotā". A.Kaimiņš par šodienas patieso tiesisko pārstāvību Latvijā joprojām uzskata Pilsōnu kongresu un kādu E.Alksni; būtu interesanti un nepieciešami iizzināt, kurā pagultē viņš atradas, kur un kā darbojas, *bez pilsoniem*. Tad jau visiātāk latviešu valdība ir 1943.g. dibinātā LCP (latviešu centrālā padome) un ģenerāla Kureļu militārais formējums, kurš galvenokārt sastāvēja no aizsargiem, piebiedrojoties SS 19. divīzijas dezertieriem. Viņi tika iznīcināti, bet nepadevās.

Nevar paitet garām V.Feldmaņa personībai, kurš Latvijā iera dās no Austrālijas, un ar TB/LNNK palīdzību kļuva par V.Kristovskas padomnieku. Apsolīja panākt LAO tiesību un darbības pilnvērtīgu atrisināšanu, tāpēc arī tika ievēlēts par priekšnieku. Iespējams, ka viņš jau Austrālijā ir nodarbojies ar afērām un šeit viņu vairāk interesēja LAO īpašumi un organizācijas likvidēšana. Pateicoties Dievam, un patriotiskiem aizsargiem, Rīniekam ar Mūrnieku izdevās panākt organizācijas pastāvēšanu Uzņēmumu reģistrā. Tad, lūk, V.Feldmanis izdeva viltus pavēli – ASF "Latvietis" un "Kluba 415" rikotajos pasākumos š.g. 16.martā nepiedalīties, aizsargiem aizliezta formās ieras tiesību Brīvības pieminekļa. Tam rezultātu visi zina. Tiešām ir aizraujoši interesanti, ka A.Kaimiņa domas burts burtā sakrīt ar Latvijā iefiltrētās prezidentes, Krupnikova un legalizēto cēkistu slēdzienu, ka 16.marta notikumi ir organizēta provokācija. Par ūdenslējējiem uz Krievijas dzirnavām tiek uzskatīti Garda, oficiālā LAO, ASF "Latvietis" un LNF. Tur nu vairāk nav ko teikt, tāpēc, pabeidzot šo rakstiņu, gribu A.Kaimiņa kompānijas provokatīvo darbību vērtēt ar tautas parunu: "Kurš ir mūrnieks – tas, kurš krāsns mūrē, vai tas, kurš dibenā lūrē?" Tā arī to vērtēs tauta. Ceru, ka šis rakstiņš atradīs vietu nacionālajos preses izdevumos, lai nejauktu smadzenes ar dumju vai arī vil tīgā provokatoru ideoloģiju.

Kārlis GRĪČKUS-GRIČKIS

D E K O L O N I Z Ā C I J A

Alfrēds ĀBELE

Laika posmu no 1991. līdz 2000. gadam ANO bija izsludinājusi par koloniālisma iznīcēšanas laiku. Latvija šo laiku pavadīja tik klusi – kaut viena valsts varas struktūra būtu atcerējusies, ka Latvija ir pilna ar kolonistiem!

Nu līdz riebumam te var piesaukt tos ANO un citu starptautisko organizāciju dokumentu pantus, kas tāda kolonistu bara atrašanos svešā teritorijā uzskata par starptautisku noziegumu. Tākai Latvijas vara šajā faktā nesaskata vai negrib saskatīt "nācijas pastāvēšanas vai tās teritoriālās integritātes vai politiskās neatkarības draudus", kas tai dotu visas tiesības likvidēt koloniālisma sekas. Mūsu vara uzspļauj arī tādai pasaules autoritātei, kāds ir Romas pāvests, kurš 1981.gadā pavēstījis, ka ja nacionālais nonāk konfliktā ar cilvēka tiesībām, tad prioritāte ir jādod nacionālajai kā vispārigākai struktūrai, bez kurās nav arī personības.

Tiešām pārsteidz latviešu naivums, verdziskā padošanās un glābiņa gaidīšana no pašreizējās varas, kura pa šiem desmit it kā brīves gadiem latviešus ir nodevusi neskaitāmas reizes un vēl joprojām tos mulķo, un mulķos arī turpmāk.

Bijušajās PSRS Vidusāzijas republikās līdz ar Maskavas varas aiziešanu tautas pašas veica dekolonizāciju bez jebkādas savu jauno valsts varu iejaukšanās. Piemēram, krievi no Kazahstānas aizvācās, līdzīgi paņemot tikai rokas bagāžu. Pārējā iedzīve par brīvu bija jāpārdomēd vietējiem iedzīmiesiem. Lieki teikt, ka Nurmuzganam Nazarbajevam un viņa valdībai pat pirkstīš nebija jāpieliek šīm dekolonizācijas procesam. Tāpat bija pārējās bijušās PSRS Vidusāzijas republikās. Palika tikai tie krievvalodigie iecēlotāji, kuri bija paspējuši integrēties iedzīmēšu ģimenēs. Lūk, tās ir tautas, kuras būs dzīvotspēcīgas nācijas! Vai jūs esat dzirdējuši, ka Maskava pat ieplķestētos par tur un pret tur notiekošo? Nekad arī nedzirdēsīt! Tā labi zina, ka pretējā gadījumā labāk Vidusāzijā vispār nerādīties. Maskava

šad un tad gan pažēlojas par savām grūtībām izmitināt liešas masas, kuras no Vidusāzijas "izcelojušas" uz Krieviju, taču ne ar pušplēstu vārdiņu nepiemīn šīs izcelošanas iemeslu un ierosinātājus.

Bet mazajā latviešu ligzdā joprojām izlobās jauni un jauni dzeguzēni no Krievijas dzeguzes reiz iedētās olas. Civilkolonistu atrašanās Latvijā, kā jautājums par okupācijas sekūlikvidēšanu, vēl aizvien ir karsts kartupelis, no kā mūsu vara gribātāk atkratīties.

pašu vecu, labi apgūto totalitārās padomju varas metodi – nav cilvēka, nav problēmu. Diemžēl vara sev ir izsludinājusi moratoriju uz cilvēku nošaušanu (pagaidām tā paliek tikai privātsektorā brīvi konkurejošo prerogatīvu), arī savas Sibīrijas mums nav, taču paša zvanītāja personību var tā apzvanīt, ka tājā troksnī pazūd tautas lielā zvana sa celtās skaņas saturs.

Tā kā pašreizējā vara Latvijā ir visai tālu no tautas un drebno katra no rietumiem vai austrumiem nākoša "vau-ul!", tās vienīgās rūpes ir šo kolonistu problēmas pabāzt zem iepējami biezāka deķa. Taisnības labad jāsaka: ja arī Latvijā būtu godprātīga un tautai īsti kalpoja vara, tad tā pie pašreizējās latviešu lerpatis, neizjūtot pilnīgu un spēcīgu pašu latviešu atbalstu, neuzdrošinātos nopietni kērties pie dekolonizācijas. Latvieši arī šķietami sadzīviski neizjūt nekādu diskomfortu ar deokupējām. Janka Vankam pat taisnojas: tu man esī labs draugs, kaimiņš un nekādi netraucē. Latviešiem vajadzētu mazāk baktīt ar pirkstu uz pašu vēlētas varas pusī, mazāk plēgurot, bet vairāk padomāt par savu atbildību tautas nākotnes priekšā.

Zināmā mērā var saprast pašreizējās varas manevrus ap kolonistu problēmu, jo ciitas iespējas tai nedod ne ārējie, ne iekšējie spēki, arī pašas varas drebūlība. Humors, ka ar lielu nokavēšanos mūsu parlaments atcerējās, ka Latvija ir bijusi okupēta, un šo faktu ar lielu pompu attie-

cīgi apstiprināja. Taču tūlīt pat no savas drosmes nobījās un kļuvinām izzīpoja, ka šis fakti ir domāti tikai iekšējai lietošanai. Tā tas arī tiek lietots, ja vispār lietots. Tāpēc arī mūsu vara nav pacelusi nevienā starptautisko organizāciju, pat ANO, augstājā tribinē jautājumu par Latvijas okupāciju un tās sekūlikvidēšanu.

Arī iekšēji vienu brīdī vara mums solīja būvēt uz latviešu kultūru balstītu nacionālu valstī, tad nez kāpēc nobījās vai pārpirkās, un pārprojektēja to uz atvērtas sabiedrības multi kultūrālā jeb pilsonisku valstī, līdz beidzot arī no tādās nobījās, un nu savu eksistēnci cer saglabāt, "integrējot" valsti Eiropas Savienībā. Tā vara redz izeju no savas ne spējas atrisināt gandrīz nevienīnu savas valsts valstisku problēmu un cerību sevi saglabāt. Par pavalstniekiem tai nez kāpēc nobījās vai pārpirkās, un pārprojektēja to uz atvērtas sabiedrības multi kultūrālā jeb pilsonisku valstī, līdz beidzot arī no tādās nobījās, un nu savu eksistēnci cer saglabāt, "integrējot" valsti Eiropas Savienībā. Tā vara redz izeju no savas ne spējas atrisināt gandrīz nevienīnu savas valsts valstisku problēmu un cerību sevi saglabāt. Par pavalstniekiem tai nez kāpēc nobījās vai pārpirkās, un pārprojektēja to uz atvērtas sabiedrības multi kultūrālā jeb pilsonisku valstī, līdz beidzot arī no tādās nobījās, un nu savu eksistēnci cer saglabāt, "integrējot" valsti Eiropas Savienībā. Tā vara redz izeju no savas ne spējas atrisināt gandrīz nevienīnu savas valsts valstisku problēmu un cerību sevi saglabāt. Par pavalstniekiem tai nez kāpēc nobījās vai pārpirkās, un pārprojektēja to uz atvērtas sabiedrības multi kultūrālā jeb pilsonisku valstī, līdz beidzot arī no tādās nobījās, un nu savu eksistēnci cer saglabāt, "integrējot" valsti Eiropas Savienībā. Tā vara redz izeju no savas ne spējas atrisināt gandrīz nevienīnu savas valsts valstisku problēmu un cerību sevi saglabāt. Par pavalstniekiem tai nez kāpēc nobījās vai pārpirkās, un pārprojektēja to uz atvērtas sabiedrības multi kultūrālā jeb pilsonisku valstī, līdz beidzot arī no tādās nobījās, un nu savu eksistēnci cer saglabāt, "integrējot" valsti Eiropas Savienībā. Tā vara redz izeju no savas ne spējas atrisināt gandrīz nevienīnu savas valsts valstisku problēmu un cerību sevi saglabāt. Par pavalstniekiem tai nez kāpēc nobījās vai pārpirkās, un pārprojektēja to uz atvērtas sabiedrības multi kultūrālā jeb pilsonisku valstī, līdz beidzot arī no tādās nobījās, un nu savu eksistēnci cer saglabāt, "integrējot" valsti Eiropas Savienībā. Tā vara redz izeju no savas ne spējas atrisināt gandrīz nevienīnu savas valsts valstisku problēmu un cerību sevi saglabāt. Par pavalstniekiem tai nez kāpēc nobījās vai pārpirkās, un pārprojektēja to uz atvērtas sabiedrības multi kultūrālā jeb pilsonisku valstī, līdz beidzot arī no tādās nobījās, un nu savu eksistēnci cer saglabāt, "integrējot" valsti Eiropas Savienībā. Tā vara redz izeju no savas ne spējas atrisināt gandrīz nevienīnu savas valsts valstisku problēmu un cerību sevi saglabāt. Par pavalstniekiem tai nez kāpēc nobījās vai pārpirkās, un pārprojektēja to uz atvērtas sabiedrības multi kultūrālā jeb pilsonisku valstī, līdz beidzot arī no tādās nobījās, un nu savu eksistēnci cer